20 TL. (KDV dahil) K.K.T.C: 25 TL.

LeMan ÖZEL

ISSN 1304-1029-0-4
9 771304 102905
2020-34

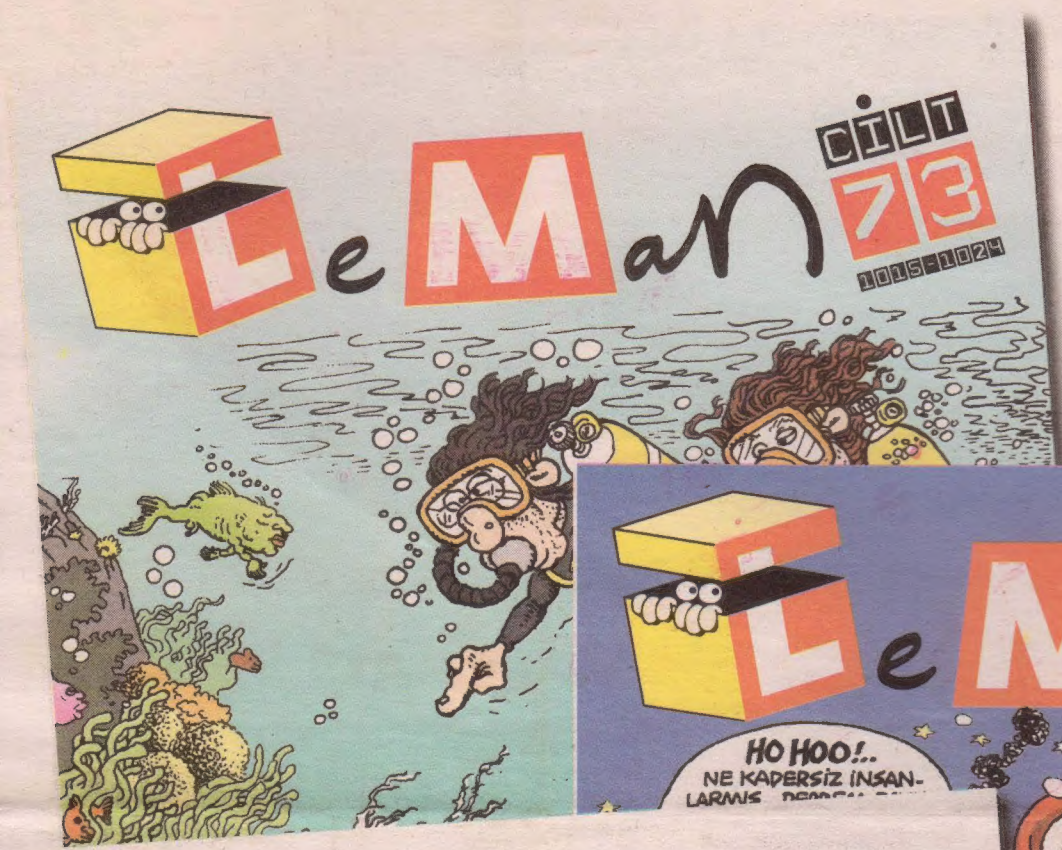

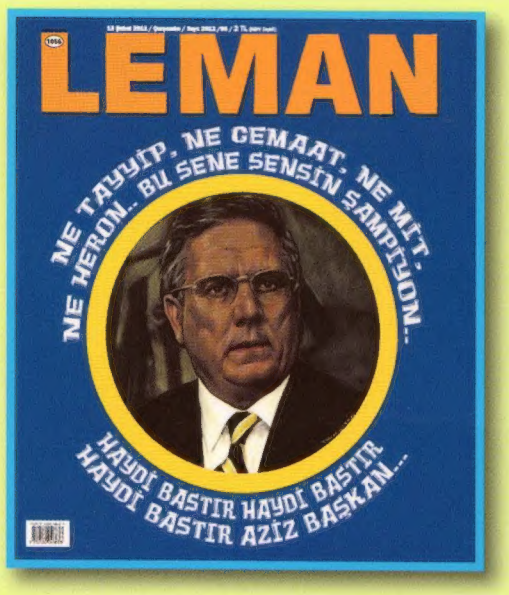

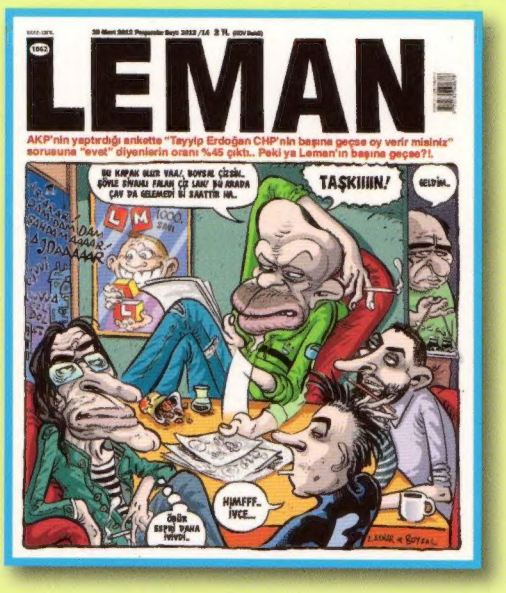

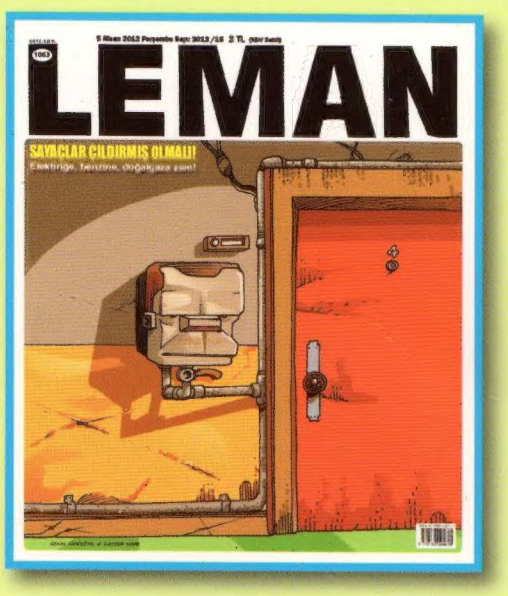

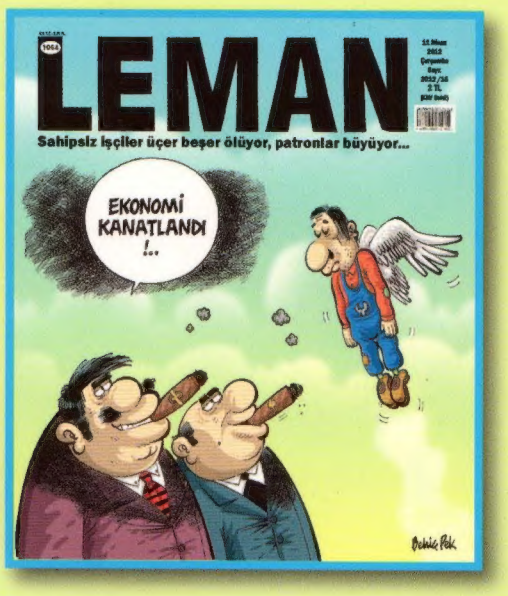

Leman Cilt 77

9 771301 486770

Mehmet Ali & Akşamsefası

LeMan

4 Mevsim

Mehmet Ali & Akşamsefası

2015-04 / Fiyat: 7 TL. (KDV dahil) KKTC: 8 TL.

LM

ÖZEL SAYI

BAHAR

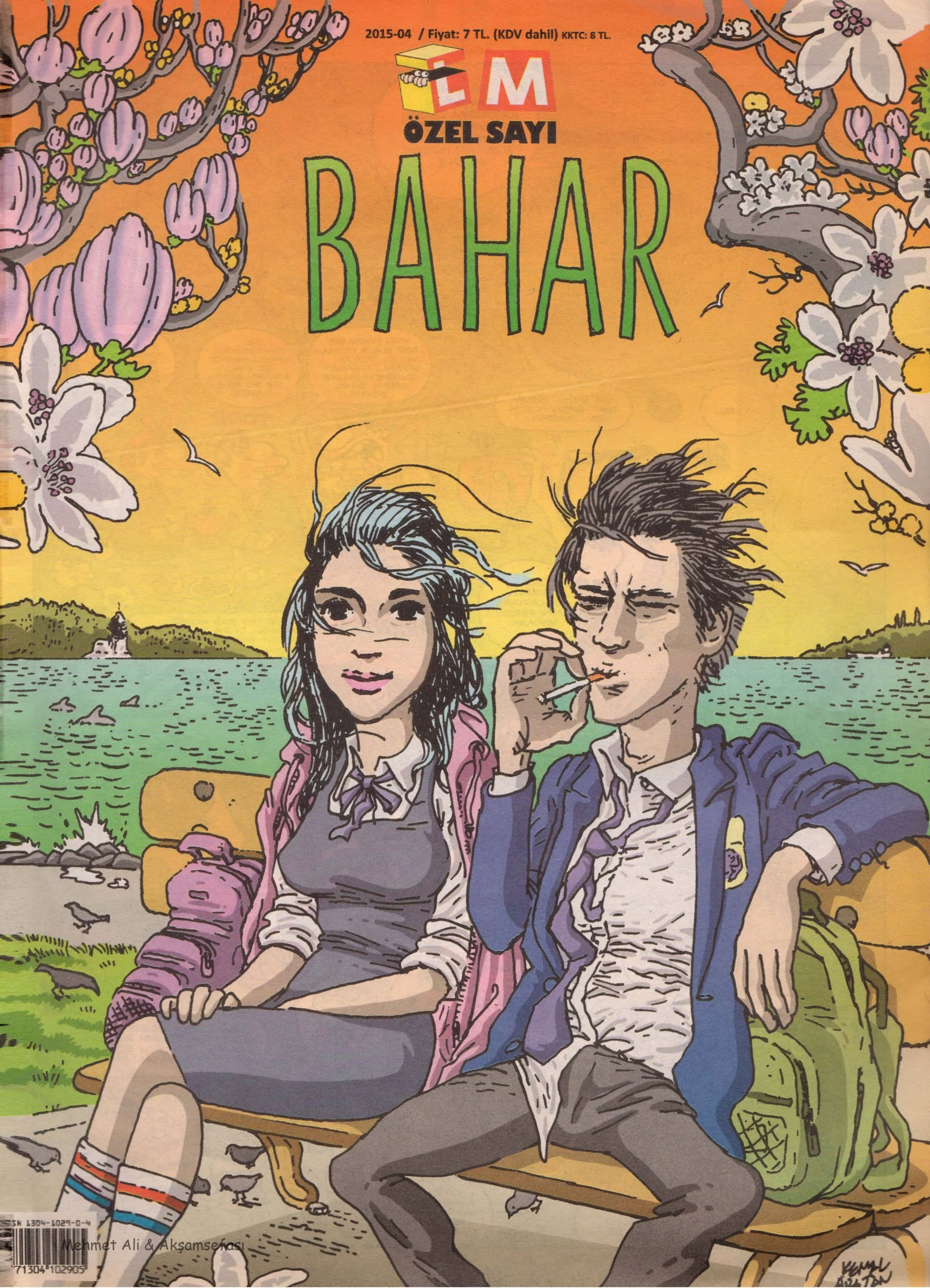

ISSN 1304-1029-0-4

71304 102905

Mehmet Ali & Akşamsefası

BAK SİBEL, ADINI AĞAÇLARA KAZIDIM HAYATIM...

AYYY DEMİRTUNÇ..! NE KADAR İNCESİN...

ORMANI TAMAMEN KAZIYACAM ZATEN. REZİDANSLAR VE MODERN YAŞAM ALANLARI OLACAK KOMPLE...

TA TA TA!

TA TA TA!

FECAATEVLER THE HÜRREM HOUSE

KORT ŞAK CIK!

AY NOOLDU!

YOK BİŞEY! PERVANEYE GİREN KUŞUN NESLİ TÜKENDİ..!

YAHU EKREM BEY BARİ BURDA YAPMAYIN ŞU TADİLAT ŞEYSİNİ... KAFAMIZI DİNLEMEYE PİKNİĞE GELDİK BAKIN ŞURAYA...

NE TAHAMMÜLSÜZ KOMŞULARSINIZ SİZ YAHU... ESKİDEN BÖYLE BİR ŞEY ASLA OLMAZDI.

HAYIR EVDE YAPIYORSUNUZ DA BURDA NE OLUYO ONU ANLAMIYORUM.

TORR

TA

ULAN BENİM GİBİ KLASİK LEYLEK DURUŞU YAPSANA ZİBİDİ..!

ABİ SIKILDIM YILLARDIR AYNI FİGÜRÜ YAPMAKTAN.

TOTOTO DARRN!

BENİM BİR TEK BOŞ PAZAR GÜNÜM VAR... ONDA DA EVE Mİ KAPANIP YAPAYIM BUNU...

ABİ, ORTADA KUZU MUZU YOK. YANLIŞ ZAMAN MI SEÇTİK?

YOK YAHU. TAM KUZULAMA MEVSİMİ... ANLAMADIM Kİ NOOLUYO.

AYY... NERELERE GELDİM AYOL. AY ÇOK SALLAMA AKİİF..!

BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ SAYESİNDE DEPREM RİSKLERİ KALKTI... TEK KATLI EVLER DAHA GÜVENLİ...

İNİŞ İZNİ İSDİYON MU ABLA?

KUZU KILIKLARI DESEN ONLAR DA TAMAM.

Bİ YERDE YANLIŞ BİŞİYLER VAR AMA NE?

AMAN ARKADAŞIM, NERDEN BULDUN SEN BU UÇURTMAYI?..

UÇURTMA DİİL ABİ. ÇİN'DEN Bİ ARKADAŞ GETİRDİ. UÇAN MEMELİ BU... BALKONDA BESLİYORUZ...

Mehmet Ali & Akşamsefası

BAHAR 2

içindekiler

Kemal Aratan - 2
Atilla Atalay - 4
Feyhan Güver - 6
Felat Delibalta - 8
Elif Nurşad - 9

Utku Can Akyol - 12
Gökhan Güneş - 13
Güneri İçoğlu - 16
Metin Fidan - 17
Can Barslan - 19
Tuncay Akgün - 20
Utku Can Akyol - 23
Behiç Pek - 24
İpek Özsüslü - 26
Kemal Aratan - 28

Güneri İçoğlu - 31
Alper Çelik - 33
Nafer Ermiş - 34
Ramize Erer - 35
Sinan Arık - 41
Nurgül Kaan - 42
Can Barslan - 43
Alper Çelik - 44
Behiç Pek - 48

LM ÖZEL SAYI
2015-02 Mayıs Haziran

- **İmtiyaz Sahibi:** Tuncay Akgün
- **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd. Şti.
- **Mizah Yönetmeni:** Tuncay Akgün
- **Yazışleri Müdürü:** Serkan Kölük
- **Grafik & Sayfa Düzeni:** Cebrail Okçu
- **Renklendirme:** Fikret Özdemir
- **Kaligrafi:** Fatih Kaan
- **Müessese:** Ali Yavuz
- **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan
- **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm Ünlü
- **Tel:** (0212) 292 95 65 (4 Hat)
- **Fax:** (0212) 245 38 06
- **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 14 Beyoğlu/İST.
- **Baskı:** Leman Matbaası Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST.
- **Tel:** (0212) 858 00 93 (95-96)
- **Genel Dağıtım:** vvD.P.P. A.Ş.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Geldi...

KEMAL ARATAN

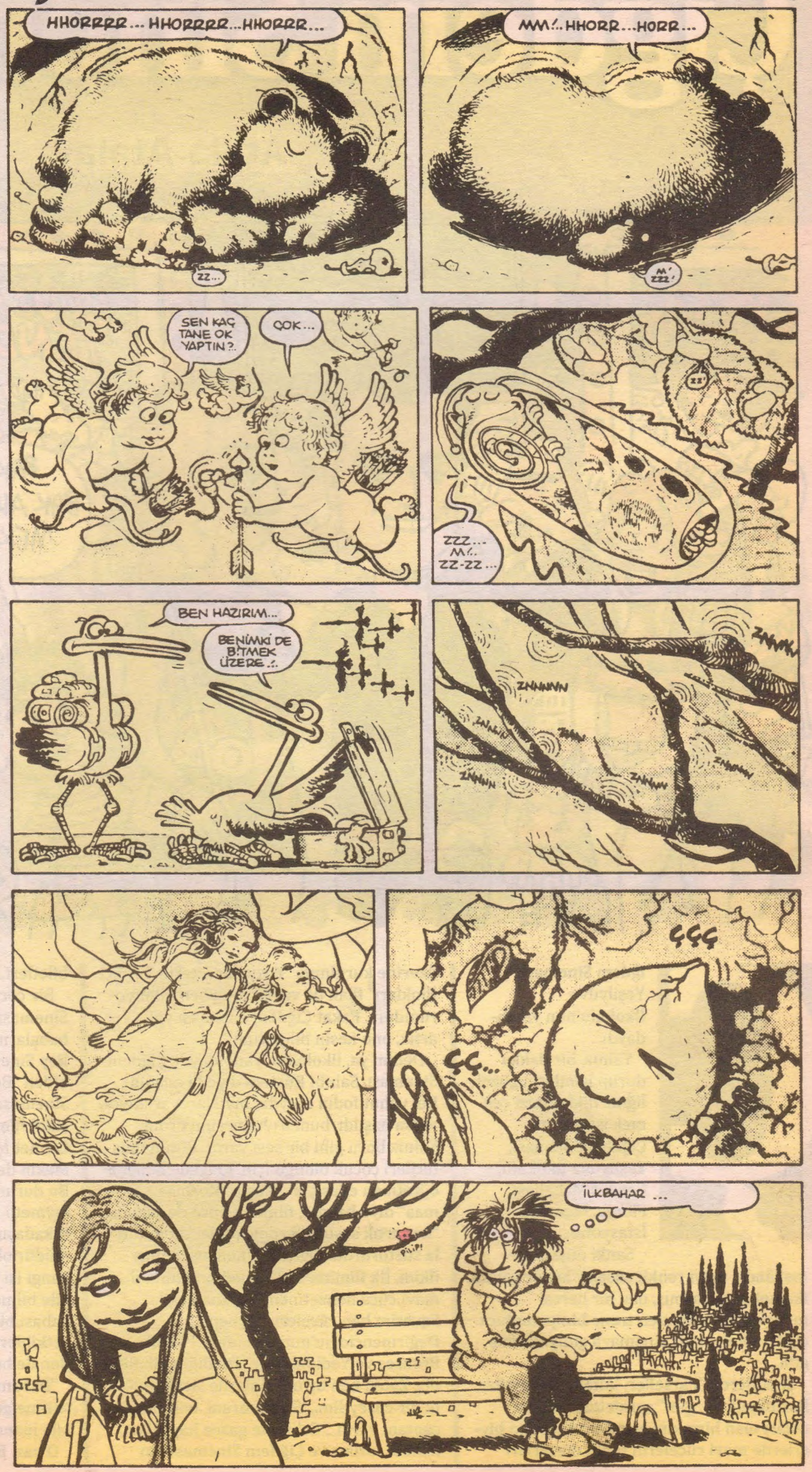

Çiğdem Sineması

Atilla Atalay

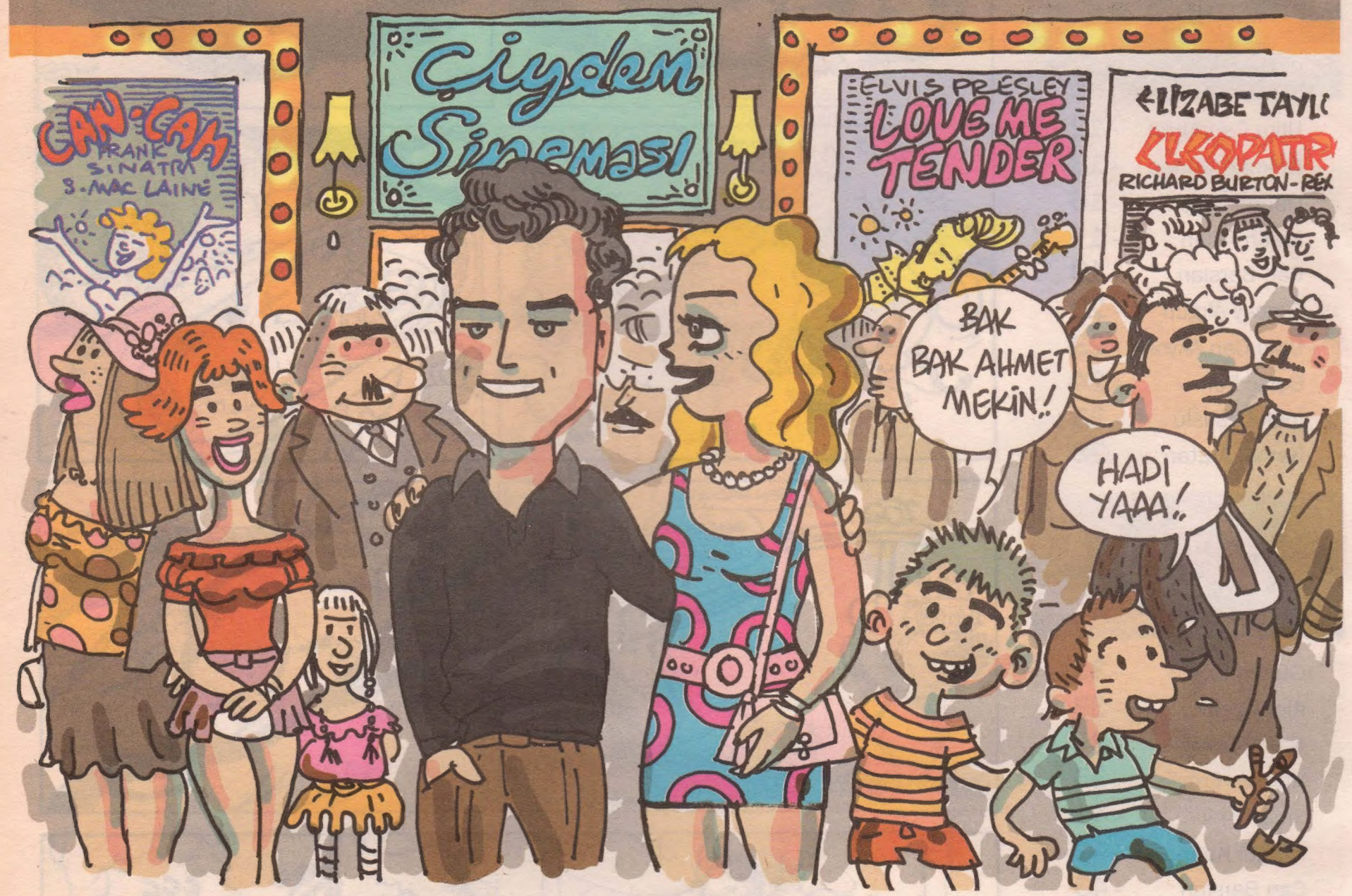

Çiğdem Sineması, Yeşilyuva İlkokulu'nun yanındaydı...

Yalnız, bir dakka durup isimlerin güzelliğine dikkatinizi çekmek istiyorum. Çiğdem Sineması, Yeşilyuva İlkokulu, Cennet Mahallesi, Florya, Menekşe İstasyonu...

Sanki düşsel bir mekânda, mavi renkli cüceler huzur içinde ikamet ediyolarmış, dev bir hercai menekşenin dibinden trene binip, topluca çiğdem kokan bir sinemaya gidiyolarmış gibi...

Şimdilerde "Parseller, İkitelli, Üçkuyular, Başıbüyük vb. gibi" zerafetten yoksun adları olan birtakım semtler var. Belki biyerlerde mavi cücelerin toplu mezarları üzerine kurulmuş "Yırtıcılar Sitesi - Tetikçi Blokları" filan da vardır ama ben bilmiyorumdur... Fakat Çiğdem Sineması yok artık, onu kesin biliyorum...

Dedim ya, ilkokulun yanındaydı, Çiğdem Sineması. Sahibi Rüstem diye bi adamdı. Kel yahut fodul muydu, bıyıkları var mıydı, varsa nasıldı, bunları hatırlamıyorum. Yalnız boru gibi bir sesi vardı. Bütün müşterileri çocuk olduğu için, fuayede nöbetçi öğretmen edasıyla dolaşıp "Koşmaa... koşmaa" diye bağırır, filmden önce de salonu "kes artık sesini, perdeyi dinle!" komutuyla sustururdu. Çiğdem Sineması benim ilkim. İlk filmimi orda izledim. Deminki mavi cüce benzetmem boşuna değil. Severim ben cüceleri. Zeynep Değirmencioğlu'nun oynadığı "Pamuk Prenses ve Yedi Cüceler" izlediğim ilk filmdi... Zaten ben de o tarihlerde siyah önlüklü bir cüceydim... Su mataram, beslenme çantam vardı... Cebimde gazoz kapakları, leblebi tozları ve Çiğdem Sineması'nın biletleri...

Biz çocuklar bir süre Çiğdem Sineması'na gittik. Akşamları da anne babalarımızla Küçükçekmece'deki Salim Bey Sineması'na... Adı geçen sinema harbiden "Bey" sinemaydı ama. Çiğdem Sineması'ndan çok daha büyüktü ve daha ciddi filmler oynatıyodu. Üstelik bizzat Cennet Mahallesi'nde oturan aktör Ahmet Mekin de film izlemeye oraya geliyordu. Bu durum Salim Bey Sineması'nı daha da kıymetli hale getiriyordu tabii. Bi ara sınıf arkadaşım Erdem'in babası o sinemaya müdür oldu. Sinema müdürü bir kimdir hangi işi yapar, muavini var mıdır, şimdi bile bilmem. Erdem'in iddasına göre babası bizzat Hollywood'a gidip üst düzey yetkililerle görüşerek filmleri getiriyordu. Ben de buna inanıyordum. Hatta bi ara,

"Babam konuşmuş, Riçırt Burton sünnetime gelip bana saat takıcak" dedi. Ona bile inandım.

O yaz, Erdem' in sünnetine Riçırt Burton

Mehmet Ali & Akşamsefası

gelmedi ama semtimizin yegâne artisti Ahmet Mekin ve eşi ordaydı. Tabi Ahmet Amca bizim mahallenin artisti, Holivut uzak yer, belli ki Riçırt Burton'un bir işi çıkmış gelememiş diye düşündüm. Ve fakat en azından telgraf çekmiş olmalıydı.

"Yavrumuzun bu mutlu gününde aranızda bulunamadığım için..." diye başlayan düğün telgrafları okunurken tek tek dinledim. Adalet Partisi Genel Başkanı Sayın Süleyman Demirel'den bile telgraf gelmişti ama Riçırt Burton'unki yoktu. İşte o zaman kıllandım. Lan galiba bu Erdem hıyarı yalan atıyodu. Ama o yalancı Erdem ve babasının ne işe yaradığını bilemediğim müdüriyet makamı, bana, bugün bile benim için çok değerli olan bir armağan verdi. Sinemada düzenlenen bişey gecesi için mahalleye Yılmaz Güney gelmişti. Daha gece başlayıp ortalık kalabalıklaşmadan biz Erdem'le fırlayıp babasının sinemadaki odasına gittik. Yılmaz Güney oturmuş çay içiyordu. Bize adlarımıza imzaladığı resimlerini verdi. Hatta Erdem'in başını okşadı. "Tabi O'nun babası müdür" diye düşünüp kıskanmadım değil. Sırf bu yüzden çıkışta Erdem'e laf soktum:

"Hani lan Riçırt Burton da geliyodu, yalancı ibibik..."

Az daha sonra, ben ve ergenlik sivilcelerim yine semtimizdeki Ulus Sineması'na gitmeye başladık. Sade ben değil tabi. Çiğdem Sineması'nın diğer siyah önlüklü cüceleri de artık önlüklerimizi atıp lacivert ceket gri pantolon kuşanmış, neredeyse tam kadro ordaydık.

Ulus Sineması döneme uygun olarak arasına "parça" konmuş "Ah ne Adem Dilli Badem, Parçala Behçet vb. gibi" nezih yerli filmler oynatıyordu. Şimdinin bazı internet kafeleri ve atari salonları gibi o sinemaya da ortaokul çocuklarının girmesi "suret-i katiyyede" yasaktı tabii, ama hepimiz ordaydık. Gerçi hepten başıboş değildik. Filmin karanlığında tek başına arka koltuklara sotalanıp kendi ayıp yerleriyle oynayan, bununla kalmayıp sinema koltuklarının süngerlerini yolup orasını burasını silen haytalar, eli fenerli korumalar tarafından anında enseleniyordu...

"Hayt! Kerhane mi lan bura, şerefsiz" narasıyla film bölünüyor, karanlıkta itiş kakış ve küfürleşmelerle çocuk dışarı atılıyordu. Bir de bizzat kendi el fenerini kapıp oğlunu sinemada basmaya gelen babalar olurdu. Bunlar karanlığa oğullarının ismini seslenir, koltuklar arasında belli belirsiz bir kıpırdanma başlar, bir gölge fırlayıp kapıya doğru koşardı. Eğer sinirli baba olayı büyütüp sinema işletmesine verip veriştirirse fenerli korumalar onu da döverdi.

"Sen de sahip çık çocuğuna, gönderme sinemaya. Bi de şikâyet edecem diyo... Yürü git istediğin yere şikâyet et, şerefsiz."

Şimdilerde belli çevrelerde sıkça kullanılan bu "şerefsiz" lafının aslında ikiyüzlü bir parola olduğunu daha o zamanlar anlamıştım.

Serkan Sineması vardı bi de...Bence Çiğdem Sineması'ndan sonra en güzeli oydu. Cennet Mahallesi'nin tam da göbeğinde, dut ağaçlarının arasında, yıldızların altında, geceleri ışıl ışıl bir açık hava sinemasıydı. Gündüzden, mahalle içinde dolaşan oparlörlü araba o akşamki filmi ilan eder, hatta küçük bir de özetini verirdi: Dikkat dikkat bu akşam Serkan Sineması'nda, tamamı renkli sinemaskop, avantür film: Şehir İntikamcısı. Baş rollerde, Alen Delon, Pol Belmondo... Böylesi bir filmin en heyecanlı sahnesinde, birinin ensesine tepedeki dut ağaçlarından tırtıl düştüğünü ve adamın sinema içinde dört dönüp tepindiğini hatırlıyorum. Bir başka filmde de sinemanın hemen bitişiğindeki evlerden birinin balkonuna "Gelme üstüme ulan... Gelme, atlarım ekmek çarpsın" diye bağıran bir kadın fırladı... Sinema ahalisi olarak filmi bırakıp balkondakilere dikkat kesildik. Kadın ve sarhoş kocası balkonda epey bi dalaştılar. İster istemez sinemadan gülüşenler oldu. Bunun üzerine adam coşup balkondan kaptığı mangal kömürlerini üzerimize yağdırmaya başladı. Makinist filmi durdurdu mecburen. Sigaralar, gazozlar içildi. Bi ara sarhoş koca, balkona çıkıp sinema halkına hitab etti:

"Biraz alkollüydüm kendim, cümleten özür dilerim..."

Çocuktum ben, çok güldüm. Perdedeki Belmando'nunsa sinemada olup bitenden haberi bile olmadı, helikopterden tırın tepesine atladı.

"Benim sinemalarım" bunlardı işte.

Çiğdem Sineması'nın ne zaman yıkıldığını bile hatırlamıyorum. Zaten tek katlı ufak bişeydi, fazla direnmeyip mavi cüceleri de aldığı gibi çekip gitti heralde. Hayatın bahşişlere aç, paragöz yer göstericisi; onun yerine, muhtemelen depreme dayanıksız, bir apartman oturttu...

Şimdi, O perdeye bakıyor...

Mübarek Sinema Günleri vesilesiyle o salondan öbürüne savrularak loş atmosferli birtakım filmler izliyoruz... Üç saatlik son Macar filmi ağır geldi galiba. Çünkü bu salondan çıkıp deli gibi, koşarak uzaklaşmak istiyorum.

O olmasa çoktan süzülüp gitmiştim... Halbuki O'na Çiğdem Sineması'nı, Yazlık Serkan Sineması'nı anlatmak istiyorum şimdi. 72 millete mensup depresyon sahibi sinirceli adamların öykülerini, öndeki topak saçlı karının kafası ardından izliycem diye uğraşıcağına benim anlattığım öyküyü dinlesin istiyorum. O iri mavi gözleriyle bir bana baksın.

Hem bahar şimdi, Menekşe Kıyıları ne kadar da güzeldir... Fırlayıp oraya gitsek...

Oysa birazdan film dağılıcak, kışlada komut almış gibi, aynı anda cep telefonlarını açan bir öbek izleyicinin arasında aynı ufak adımlarla süzülüp, bir sonraki filmin kalabalığına karışıcaz. Dışardaki bahar bir daha oynıycak mı sanki? Hem ben Çiğdem Sineması'nı her zaman hatırlıycak mıyım böyle? Biliyorum, O her zaman güzel olacak, gözlerinden çocukluğumun mavi cüceleri bakıp gülüşecekler. Ama ben yanında olucak mıyım hep? Dönüp aniden bana baktı, gülüyo cadı. Soona kedi gibi omzuma yattı. Al işte, uçup gitti her şey. Çiğdem Sineması bir neresi. Salim Bey kim ki?

"Zıbalawskar torke!" dedi sevgilisine perdedeki adam.

Öndeki topak kafalı karı yüzünden çevirisini okuyamadım.

Mehmet Ali & Akşamsefası

İŞARET

OF BU BAHARDA DA UMUTLARIM SUYA DÜŞTÜ.

KIZ NE UMUYODUN Kİ OLMADI?..

HER KIŞ "TAMAM" DİYORUM... BU KIŞI ZOR ÇIKARIR... AMA YOK, ÇIKARIYO İŞTE...

BAHAR GELDİ Mİ HİÇ OLMAZ. OF HİÇ UMUDUM KALMADI HİÇ. ...

KIZ NEDEN BAHSEDİYOSUN HİÇ ANLAMIYORUM Kİ... DERDİN NEDİR DOĞRU DÜRÜST SÖYLESENE...

KAYNANAM Bİ TÜRLÜ ÖLMÜYO SELİME!..

TÖVBE DE KIZ, GÜNAH!.. BİT KADAR KADININ NE ZARARI VAR SANA?!

KENDİ BİT KADAR AMA KAPLADIĞI ALAN BÜTÜN ÖMRÜM... KIRK YIL DİLE KOLAY, KAYNANAMSIZ BİR ANIM BİLE GEÇMEDİ!..

YENİ EVLENDİĞİMİZDE BİLE SANKİ ARAMIZDA YATIYORDU... ONU DÜŞÜNMEDEN Bİ KERE BİLE OYNAŞAMADIK...

ŞŞŞ YAVAŞ! ANNEM DUYACAK ŞİMDİ!..

ONSUZ Bİ YERE GİDEMEDİM...

AYTEN ABLALAR KASABA PAZARINA İNECEKMİŞ. BEN DE GİDEYİM Mİ?

ANNEM YALNIZ KALIR. ONU DA ALIRSAN GİT...

DIŞARDA ONDAN AYRI BİŞEY YİYEMEDİM...

KÖFTELERİN YARISINI ANNEME GÖTÜRELİM!

İSTEDİĞİMİ GİYEMEDİM...

TÜLBENT AL HANİFE...

BÖYLE ŞAM ŞEYTANI GİBİ Mİ GİDECEN DÜĞÜNE!.. Bİ TÜLBENT AT BAŞINA!..

DUYDUNUZ MU HANİFE ABLA... AYGÜL ABLANIN KAYNI ÖLMÜŞ!

HAH AL İŞTE... SIRASI GELENLER ÖLMEZ, BÖYLE GENCECİK İNSANLAR GİDER!

KIZ ELİNDE Mİ İNSANIN ÖLMEK KALMAK...

DOĞRU VALLA, GENCECİK İNSAN KALPTEN GİTMİŞ... AMA BUNLARIN EVİNE Bİ BAYKUŞ TÜNEMİŞ SON ZAMANLARDA... ÖTÜP DURUYOMUŞ GECELERİ UĞURSUZ UĞURSUZ...

A BAK Bİ EVE BAYKUŞ TÜNEDİ Mİ MUTLAKA ÇIKAR O EVDEN Bİ CENAZE...

Mehmet Ali & Akşamsefası

BİRKAÇ ZAMAN SONRA

KIZ HANİFE NOLDU, KAYNANAN HASTALANMIŞ...

AMAN NE BİLEYİM, İKİ GÜNDÜR ÖLECEM DEYİP DURUYO!

HASTAYIM DİYO AMA ÖNÜNE NE KOYSAM LÜPÜR LÜPÜR YUTUYO.

KIZ ESMA ABLAA... N'OLDU SANA... HİÇ HASTALANMAZDIN SEN!

GİDİCİYİM BEN SELİME...

OHOO, DUR DAHA ESMA ABLA... BAK SANA KAVURMALI TARHANA GETİRDİM...

HİÇ CANIM İSTEMİYO AMA KAVURMALI MADEM YERİM... HANİFE GETİR Bİ KAŞIK.

E N'OLDU SANA BÖYLE ÖLECEM MÖLECEM DİYON?

İŞARET GELDİ SELİME... ÜÇ GECEDİR EVİN ETRAFINDA Bİ BAYKUŞ ÖTÜP DURUR UĞURSUZ UĞURSUZ!

ÖLECEKSİİN ÖLECEKSİİN ÖLECEKSİİN... ÖLECEKSİİN... ÖLECEKSİİN... ÖLECEKSİİN...

ÖLECEKSİN ÖLECEKSİN DEYİP DURUR ÜÇ GECEDİR...

ALLAH ALLAAH... ZERDALİNİN İÇİNDE BULDUM BUNU... YA BİRİ AYAĞINDAN AĞAÇA BAĞLAMIŞ, YA DA AYAĞINA İP DOLANMIŞ!

BAK ESMA ABLA... SENİN İÇİN GELMEMİŞ... TAKILMIŞ KALMIŞ HAYVAN ORDA...

DUR ÖNCE ŞU ÇORBAMI İÇEYİM!

ÖLMEM LAAAN!.. DAHA EN AZ BEŞ BAHAR ÖLMEEEM!

HA HA HA HAAA..

BİTTİ

Mehmet Ali & Akşamsefası

KOZMİK BAHAR

felat
delibalta

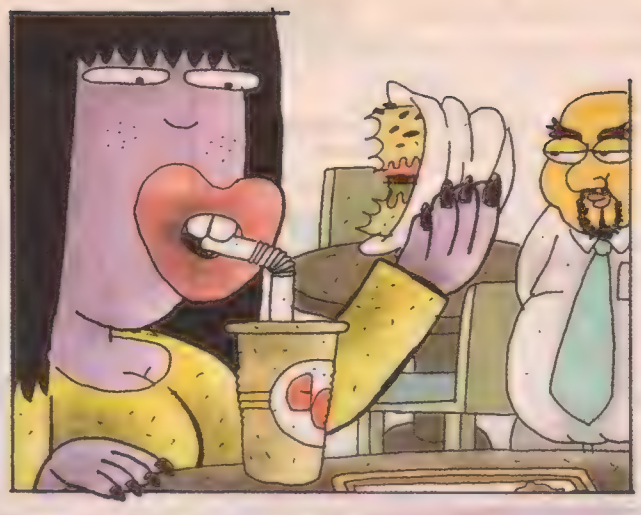

Ağzının kenarından hardal çok yavaş bir devinimle aşağı doğru akıyordu. Hardalın pek farkında olmayan ağız, pek de ritmik olmayan bir düzenle açılıp, iki ekmek arasına sıkıştırılmış kızarmış köfte ve sebzeleri ısırıyor ardından da ritmik bir şekilde çiğniyordu. Hamburgeri ısırma aralıklarına göre çok daha geniş aralıklarla, ağız pipetin ucunu kapıyor, pipetin de yardımıyla çoşkulu bir şekilde gazlı içeceği içine çekiyordu. Ağız, patates kızartmalarını da es geçmiyordu. Uzun kemikli, siyah ojeli elinin de yardımıyla, içeriğinde besin artığı bulunan (içindekiler kısmında öyle yazıyordu.) barbekü sosuna bandırıyor ve hamburgerine katık ediyordu. Öküz gibi menüyü yiyip de nasıl oluyor da böyle fit ve seksi olabiliyordu? İşte bunu anlayamıyordu Necip. Son altı yıldır büyük bir fast food zincirinde çalışmıştı, fast food hakkında her şeyi öğrendiğini düşünüyordu ama çok nadir de olsa, insanlığından utandıracak kadar güzel kadınların bu menüleri neden yediğini öğrenememişti, "Niye insanlarda tanrı inancı oluşturacak güzellikteki bedenini sağlıksız yiyeceklerle besliyorsun?" sorusunu soracak cesareti kendinde hiçbir zaman bulamamıştı. Şişmandı, gözlüklüydü, kırkına merdiven dayamıştı ve kendisinin uzaylılar tarafından kaçırıldığına inanıyordu.

İnancının basit bir nedeni vardı, hayatının sadece son yedi yılını hatırlıyordu. Ondan öncesi tam olarak karanlık diyemeyeceğim, hani fazla ışıklı bir odadan, fazla ışıksız bir odaya girdiğiniz zaman oluşan karanlık vardır ya, onun gibi arada bazı çizgilerin belli olduğu bir karanlıktı. Kendini bir koltukaltına nüfus kağıdı, diğer koltukaltına bir adresin yazılı olduğu kağıt sıkıştırılmış, çıplak halde Pendik semtinde bulduğu zaman önce çevre halkı tarafından hırpalanmış, hafızasını kaybettiği fark edilince de giydirilip hastaneye kaldırılmıştı. Hastanede herhangi bir sağlık sorunu bulunamayınca da salınmıştı. Hafızasının nereye gittiğini kimse bilmiyordu. Taburcu edilince yapacak bir şey bulamadığı için kağıtta yazan adrese gitti, neyse ki yakındı adres zira toplu taşıma için hiç parası yoktu. Adrese ulaşınca, kapısı açık bir ev buldu. Evin içinde kendine ait resimler, çirkin mobilyalar, eski beyaz eşyalar vardı. Bazı çekmecelerini karıştırınca, biraz para ve kendine ait ehliyet, kredi kartı gibi şeyler buldu. Kendi eviydi burası, resimlerin çoğu bir yemek dükkanında geçtiği için, çalıştığı yerin orası olduğunu düşündü. Oraya gidince, çalışanlar ona sanki yıllardır beraber çalışıyorlarmışçasına davrandı, o da pek bozuntuya vermedi, öğrendiğine göre işyerinin müdürüydü, müdürlük ağır olmayı gerektirirdi, ciddiyetinizi bozmamalıydınız. Kaybolan hafızasından kalan bu bilgiye şaşırsın mı, sevinsin mi bilemedi. Ondan sonraki geçen yıllar boyunca, kimseye hafızasını kaybettiğinden bahsetmedi. Teorisine göre, uzaylılar tarafından kaçırılmış ve üstünde bir deney yapılmıştı. Elbette ki uzaylılar, deneyin sonucunu görmek için geri geleceklerdi. Gözlerini bir süredir kızarmış tavuk kanatlarını lüpletmekte olan takım elbiseli iki orta yaşlı adama çevirdi. Her ay gelirdi bunlar, nedense onları tanıdığını düşünüyordu, bazen rüyalarında bile görüyordu bu adamları. Adamlar sanki kendini izliyor gibiydi, belki uzaylılardır diye düşünüyordu bir süredir. Ama sonuçta işyerinin müdürüydü, müşterilerinin canını saçma kişisel sorularla sıkmaya hakkı yoktu, soracakları bir şey varsa kendileri gelir sorarlardı.

Son tavuk kanadını kimin yemesi gerektiği üzerine bir süre tartışan iki takım elbiseli adam, sonunda kanadı ikiye bölmeye karar verdiler. İçeceklerini yudumlarken yaptıkları konuşmalar üzerine bu iki takım elbiseli adamın mağazanın müdürü Necip hakkında konuştukları ortaya çıkıyordu. Onu her ay yaptıkları gibi kontrol etmeye gelmişlerdi. Bu işi neden yaptıklarını bilmiyorlardı, patronlarının isteklerini sorgulamazlardı pek. Arada geldikleri bu mağazayı ve onu kontrol etmeyi -yaptıkları stresli işten bir süre uzak kalmalarını da sağladığı için- seviyorlardı. Yaptıkları stresli iş, çok fazla parası olan patronlarını olası tehlikelerden korumak, ayrıca onların ahlaklı insanların tasvip etmeyeceği işlerini yapmaktı. Ne bileyim, mesela bir ihale işinde başka bir firma sıkıntı mı çıkarıyordu diyelim, gidip ateş ediyorlardı onlara. Bazen kendileri de ateş altında kalıyor, ama bu işte tecrübeli oldukları için, yara almadan kurtulabiliyorlardı.

Patronlardan birinin adı Orkun'du, tam o sırada şehrin en büyük gökdelenlerinin en üst katından şehri izleyip, fajitasını yiyordu. Son zamanlarda geçmiş hakkında oldukça fazla düşünüyordu, bir kere adı Orkun değil Soğuk-16'dıydı. Geldiği gezegende, soyisimleri kullanmazlar, numaralar kullanırlardı. Soyisim geleneği ona başlangıçta çok garip gelmişti, sonradan alışmıştı ama. Bulundukları ortama ayak uydurmak amacıyla Keselioğulları soyismini almışlardı ortağıyla beraber, çünkü uzaydan geldiklerinin bilinmemesi gerekiyordu. Geldikleri gezegende atomik fizik en üst noktaya ulaştığı için, elementleri kendi başlarına üretebiliyorlardı. Var olan steril düzenden çok sıkılan bu iki uzaylı, element üretme araçlarından bir tane satın alıp, evrensel haritada keşfettikleri ilkel bir gezegen gidip, onların liderleri olmaya karar vermişlerdi. Tek sıkıntı, düşündükleri bu şey gezegenlerinin yasa koruyucuları tarafından da düşünülmüş ve yasaklanmış olmasıydı. Her şeyi tam anlamıyla gizlilik içinde yapmaları gerekiyordu. Önce kayıt dışı bir uzay gemisi satın aldılar ve sonra kendilerini bir patlamada ölmüş olarak gösterttiler. Böyle de dalavereci insanlardı, teknolojik gelişim, ahlaksal gelişimi desteklemeyebiliyordu. Kendi halkının değişik isimler verdiği bu ilkel gezegene geldikleri zaman yapmaları gereken tek şey gizli kalmak ve element üretme araçları sayesinde ham madde alanında lider şirket konumuna gelmekti. Geldikleri gezegen, kendi gezegenlerinin önceden geçtiği toplumsal yaşam evriminin eski bir dönemine çok benzer şekilde, ulus-devletçilik akımından çok şirketli global ekonomi akımına geçiş döneminin başındaydı. Yaptıkları plana göre, kara paranın çok fazla dolaştığı, yolsuzluğun çok üst seviyelerde olduğu, sosyal demokrasisi pek güçlü olmayan bir ulusun içinde kuracakları bu şirket, zaman içinde global ekonomiye yön verebilecekti. Yedi yıl içinde, planlarının ilk adımlarını başarıyla gerçekleştirmişlerdi ama Orkun Keselioğlu'nun içini kemiren bir şey vardı. Necip.

Planı üç kişi yapmışlardı aslında. Necip de onlardan biriydi ancak Orkun ve diğer ortak daha iyi arkadaş oldukları için, uzay yolculuğu sırasında, Necip'i bu planın dışında tutmaya karar verdiler. Böylece iktidar zevki üç kişiye değil, iki kişiye kalacaktı. İlkel gezegene vardıklarında Necip'i bayılttılar ve beyninin içine var olan hafızasını izole edecek, ilkel gezegenin teknolojik aygıtlarıyla fark edilemeyen organik bir çip yerleştirdiler. Ama Necip'i az da olsa seviyorlardı, o yüzden küçük bir iktidar zevki tatsın diye, onu bir yiyecek mağazasına müdür yaptılar. Üstelik, gezegene ulaştıkları zaman sahip oldukları altın cevherleri sayesinde pek zor olmadı bu. Necip'i uzun zamandır tanıyormuş gibi yapan mağaza elemanlarına hala aylık ödemeler yapıyorlar, Necip'in hafızası ola ki yerine gelir diye de ayda bir kez kontrol ettiriyorlardı. Yedi yıldır her şey çok güzel gitmişti aslında ama Orkun, o ulusun değer yargılarından olsa gerek, son bir yıldır vicdan azabı çekiyor, kul hakkı yediğini düşünüyordu. Diğer ortak da bunun farkına varmış ve araları bozulmuş, sonrasında çevrelerindeki insanların baskılarıyla tekrar barışmışlardı. Binlerce insana ekmek yediriyorlardı, ortaklığı bozmaları yakışık almazdı. Orkun barışmış gibi görünse de diğer ortakla aynı ortamda bulunmamaya özen gösteriyordu artık. Merhabaya merhaba, o kadar.

Necip'in hafızasının tekrar geri gelip gelmeyeceği, uzaydan gelmiş bu dalavereci uzaylıların planlarının başarılı olup olmayacağı, Necip'in hafızası geri gelirse eğer, bir kahraman olup insanlığı kurtarıp kurtaramayacağı ya da anti-kahraman olup diğer ortakların canlarına kast ederek, şirketi kendi üzerine geçirip geçirmeyeceği hiç s.kinde olmayan Seçil, eteğine dökülmüş olan mayoneze gözlerini süzerek baktı. Şimdi o mayonez parçasını olabilecek en az düzeyde yayarak almalıydı oradan, böylece eteği iyice batmamış olacaktı. Islak mendili parmaklarının arasına koyarak, içi boşluklu hale getirdi. Mayonezin tam üstüne mendili koyarak, denizden kum çıkaran bir vinç gibi mayonezi mendilin içine aldı, kalan beyazımsı izi de, mendilin temiz tarafıyla çıkarmaya çalıştı ama biliyordu ki, bu beyazımsı iz, etek yıkanmadan geçmeyecekti. Canı sıkılarak gözlerini etrafta gezdirmeye başladı. Şu şişman, gözlüklü çirkin personel müdürü kendini izliyordu gene. Yemeğe başlarken de izliyordu, bitirdiğinde de izliyordu. Bazı adamlar tam odundu. Çok da canını sıkmamaya karar verdi, bahar yeni yeni kendini gösteriyordu. Artık montunu giymesine gerek yoktu ve bu onun için mükemmel bir olaydı. Siyah ojelerine baktı, bu akşam üstlerinden geçmeliydi, soyulmuşlardı.

AAA! BAHAR GELMİŞ, AĞAÇLARA BAK!!!

*MUHKEM TUT OĞUL, DÜŞÜRECEKSİN İPİ!..

* SIKI

AHHH!

BU DA NESİ?

YAKALADIM! BENDE!!

ÜŞÜDÜM OĞUL, ESİYO!

AH!

ANNEANNE, AŞAĞIYA İNİYORUM BEN ŞİMDİ! İPİ ALIP GELEYİM. TAMAM!

KOPARALIM İPİ ATALIM NOOLCAK!.. BOŞVER, GİTME..,

YOK ANNEANNE, BEN HEMEN GİDİP ALIRIM!

BİŞEY Mİ ARIYORSUNUZ ACABA?. YARDIMCI OLABİLİR MİYİM? AHAHA!

SEN DE KİMSİN BÖYLE?.. HAHAHA!

Mehmet Ali & Akşamsefası

ÇIKIŞ YOLU

Elif Nurşad

ANNEANNE İLACINI KOYDUM ORAYA, İÇ TAMAM MI? O SUYU DA BİTİR, GELİYORUM BİRAZDAN. DİŞLERİN NEREDE, BULAMADIM YİNE?!!

YİNE MUSLUĞU AÇIK UNUTTU.

FURH!

BASTONUMU BULAMIYORUM OĞUL! DİZLERİM KOPACAK GİBİ; YÜRÜNMÜYOR BÖYLE! NE MUTLU *CANUVUZA!!

GELİYORUM ANNEANNE!

ŞIIRRRR

Uzun zamandır dışarı çıkmıyordum. Anneannem artık yalnız kalamıyordu. Çetin bir kış, şiddetli fırtınalar, battaniyeler, sıcak su torbaları, kötü diziler derken, zamanın ve mekanın farkında değildik. Perdeleri hiç açmıyor, geceyle gündüzü karıştırıyorduk. Çünkü o, geceleri hiç uyumuyordu; uyutmuyordu da... Belki de hayattan kopmak istemiyordu... Bir gün, öyle çok daraldım ki; dışarı çıkmak istedim. Can sıkıntısından dolabı karıştırınca, geçen sene giyemediğim, uçuşan, çiçekli elbisemi buldum. Giymek için iyi bir bahanem de vardı...

*CANUVUZA

DUR ANNEANNE! NEREYE GİDİYORSUN? DURR! AYAĞIN TAKILACAK!!

WOSS!

WIDIŞ

BURAYA MI GELİYİM OĞUL, NEREDESİN?.

ANNEANNE DÜŞECEKSİN ORDAN! NE İŞİN VAR ORDA! HAY ALLAHIM!..

*ÇAĞIM DÜŞMÜŞ AŞAĞIYA!.. YOK!

*SIS

ANNEANNE, NE ÇAĞI?.. NASIL DÜŞER Kİ ORAYA ÇAĞIN?

NASIL DÜŞSÜN BURAYA?!

Mehmet Ali & Akşamsefası

ASLINDA YUMAĞI İPE BAĞLAYABİLİRDİM; GELMENİZE GEREK YOKTU... TABİ BENİ YAKINDAN GÖRMEK İÇİN GELMEDİYSENİZ...

ŞEY EVET, AAA HAYIR! YOKKK YA, YALNIZCA BİRAZ HAVA ALMAK İSTEDİM... KENDİNİZDEN ÇOK EMİN GÖRDÜM SİZİ!

O ZAMAN SİZE BİRAZ HAVA ALDIRALIM!

ÇAY, DONDURMA ?...

ÇOK HIZLISIN! AHAAA.

AĞZINA SAÇ GİRMİŞ. BENCE ONU ORDAN ALMALIYIZ!

AA, NEYİ?!

BİLİYOR MUSUN, ÇOK GÜZELSİN.

O sırada...

HEPİNİZ BENİ BIRAKIP GİTTİNİZ. BEN DÜŞÜNÜYORDUM Kİ, HEP BERABER OLURUZ SANIYORDUM...

BEN Bİ İŞE YARAMIYORUM, DOKUYAMIYORUM, DURMADAN ÇAĞLARIM KAYBOLUYOR. BU HAVALAR HEÇ EY GELMİYOR BANA...

BENİ YALAĞUZ BIRAKTINIZ... HEPİNİZ GİTTİNİZ...

HIMM. İP BAHANE.

AAHH BOĞULUYORUM!

Mehmet Ali & Akşamsefası

Bir bahar daha bizimle kal! anneanne... Gülhanımgül.

Haikular

Şiir: Aslan Özdemir
İllüstrasyonlar: Utku Can Akyol

I
Bülbül sesli ki
bahçede geziniyor
düş kurmaya son!

II
Ayın ışığı
yakıyordu ağacı
tenin geceyi.

III
Uzaktaki kuş
şakıyor son yağmurla
camda anın,var.

IV
Yaprak döktü
elediğimiz ağaç
-fırtına içte!

V
Kış yaklaşmakta
uzakta yaz günleri
yaprak tutmaz dal!

VI
Bembeyazdı kış
elbisesi mor çiçek
iz/i kaldı tende.

VII
Akşamın rengi
mor ağaca misafir
-görünmesin aşk!

VIII
Yel süpürüyor
kırdaki yaprak gibi
ayak izleri/ni.

IX
Ormanın yolu
güzün hazırlığında
veda mevsimi.

X
Hızla geçti yıl
ah bahçenin çiçeği
bahar da bitti.

Haiku; Dünyanın en kısa edebiyat türüdür. Üç satır ve 5-7-5 hece ölçüsünde yazılan, mevsimsel söz içeren Japon lirik şiiridir. Haiku mevsim / doğa / zaman şiiridir. Bununla birlikte dini inançlar da bu kısa edebiyat türünde yer almakta. Başlıca ustaları; Matsuo Başo, Taniguçi Buson, Masaoka Şiki ve Kobayaşi İssa'dır

Mehmet Ali & Akşamsefası

PATATES

Gökhan Güneş

Mehmet Ali & Akşamsefası

HEM YARIN İŞ GÜNÜ.

BAŞLATMA İŞİNE, NE İŞİ? KIRKINA GELDİN HALÂ MAAŞA TALİM!.. KENDİ ROTANI NE ZAMAN ÇİZECEKSİN?..

TARTIŞACAK VAKİT YOK... HİSSEDİYORUM, HER GEÇEN GÜN DAHA DA GÜÇLENİYOR...

GPS SİNYALİ KAYBOLDU SÜVARİ BEY...

DERHAL PAREKETE SEYRİNE GEÇİN... SÖYLE BAKALIM BAŞ MÜHENDİS, ASRIMIZIN EN MÜHİM İCADI NEDİR?..

BİLMEM? GPS?

YOK BE YAHU, GPS YOKKEN KERTERİZ VARDI...

HAYIR EVLADIM, EN MÜHİM BULUŞ KONTEYNERDİR.

E UYDULARDAN DA MI ÖNEMLİ?

ŞU ÇELİK KUTULAR YANİ?

KUTU DEYİP GEÇME! BİR MUCİZE!

KONTEYNERİN FİKİR BABASI MALCOLM MC LEAN, AMERİKALI NAKLİYAT DEVİ. LİMANLARDAKİ ZAMAN KAYBINA ÇÖZÜM ARIYOR.

1956'DA KULLANIMA GİRİNCE LİMANLAR FEVKALADE SÜRATLENİYOR. TON BAŞINA YÜKLEME MASRAFI 6 DOLARDAN 6 SENTE İNİYOR...

GLOBAL TİCARET HACMİ 8 KAT ARTIYOR! DOMATES ŞİLİ'DE Mİ UCUZ? ŞAK DİYE GETİRİYORUZ TÜKETİCİNİN AYAĞINA!..

GENETİK MÜHENDİSLİĞİ DE MÜHİM TABİ.

Mehmet Ali & Akşamsefası

DOMATES DENİZİ SAĞLAM AŞABİLMELİ...

YAKLAŞIYORUZ... ONU HİSSEDİYORUM!..

ARTIK HİÇBİR ŞEY ESKİSİ GİBİ OLMAYACAK!

NE OLACAK, KİM O?..

BAHAR GELDİ, HAZIR MISIN?

ARTIK VAKİT GELDİ...

mmm—
mmm—
mmm—

O KOZMİK OKYANUSUN BEBEĞİ SOHRAB, ARTIK HİÇBİR ŞEY ESKİSİ GİBİ OLMAYACAK SEVGİLİ OKURLAR.

Güney 3/15

SÜREBİLİR

Mehmet Ali & Akşamsefası

ÇİZMEDİM İŞTE!

Güneri İç oğlu

BİTMEDİ GİTTİ ŞU ÖZEL SAYILAR... ÇİZMEDİĞİM ÖZEL SAYI KALMADI, ÇİZECEK ÖZEL ŞEYİM DE KALMADI... HATTA BAYAN YANI DERGİSİNİN İLK ÖZEL SAYISINDA KADINDAN YANA BAHTIMIN GÜLMEDİĞİNİ ÇİZMİŞTİM.

SONRA YİNE BAYAN ÖZEL SAYI ÇİZİMİ İSTEMİŞLERDİ, SİNİRİM TEPEME ÇIKMIŞTI. NE ÇİZECEKTİM?. TACİZSE BEN DE KADINLARDAN TACİZ GÖRMÜŞTÜM AMA NASIL ANLATIRSIN?...

ANAMIZDAN BELİMİZE YEDİĞİMİZ TERLİKLER, OKLAVALAR MI BİZİ BU YALNIZLIĞA SÜRÜKLEYEN YOKSA SEVGİLİLERDEN YENEN KELEKLER Mİ?

BAYRAM SABAHI ABİMDEN KALAN ESKİ KAZAĞI GİYMİYECEM DİYE KAFAMA YEDİĞİM EMAYE TABAĞIN İZİ HALA GEÇMEMİŞTİR...

O EMAYE TABAK HİÇBİR ZAMAN İÇİ SEVECEN YEMEKLE DOLU OLARAK BİR KADIN TARAFINDAN ÖNÜME KONULMAMIŞ Kİ, BENDEN BAYAN DERGİSİ İÇİN ÖZEL ÇİZİM İSTEDİLER. BİR DE ÖZEL OLACAKMIŞ!...

PİYÜÜÜFF... ÖZEL GİYECEK Bİ TANE FANİLAM KALMIŞ MI, SORAN VAR MI?...

EN SON YEDİ SENE ÖNCE GELİP EVİMİ TEMİZLEYEN TEMİZLİKÇİ DAHA İKİNCİ GELİŞİNDE ÜÇ GÖMLEĞİMİ ÜTÜLEYİP BAŞIMA KAKTI. NEYMİŞ "O OLMASA BEN BİR HİÇMİŞİM!." HOŞ DAHA ÖNCEKİ TEMİZLİKÇİLER DE BENİ KANDIRIR, BÜTÜN İŞLERİ, YEMEKLERİ BANA YAPTIRIRLARDI...

BUNLARI ÇİZSEM İNANIRLAR MI? SANKİ BİR ŞEFKAT GÖRDÜKTE OTURUP SEVECEN SEVECEN BAYAN ÖZEL SAYISI ÇİZECEKTİM!. ÇİZMEDİM İŞTE, BU BAHAR SAYISINA DA ÇİZMİYCEM ULAN!..

ÇİZMİYCEM!. ÇİZECEKSEM EĞER BIKMADAN ÖNÜME YEMEK KOYAN LOKANTACI ESNAFI ÖZEL SAYISI ÇİZERİM...

DURDUK YERE SİNİRİM BOZULDU!. DUR NEVRESİMİ DEĞİŞTİRİYİM, EN GICIK İŞTİR. BELKİ SİNİRİMİ ALIR, DÖRT AYDIR ELİMİ SÜRMEDİM, OOOYY...

ŞU TOZA BAK!. ARADA KIZKARDEŞİM RAZİYE GELİR, ORTALIĞI TOPLARDI AMA BU BAYAN YANI DERGİSİ ÇIKTIĞINDAN BERİ ORAYA VERDİ KENDİNİ GELMEZ OLDU. DUR Bİ ARIYIM BELKİ GELİR BİŞEYLER PİŞİRİR...

HANİ GÖKÇEADA'DAN BALIK GETİRMİŞTİM YA MERCAN, KARAGÖZ, PİŞİR DE YİYELİM...

YOK YA DAHA PAPARAZZİYE'DE EX'TEN TANELERİ YAZAMADIM. A DUR BALIK DEDİN DE BALIK BURÇLARI EX'LERDEN DAHA ÇOK ETKİLENİYOMUŞ, KULAĞINA EX SUYU KAÇMIŞ BALIKLAR...

ANLAŞILDI SENDEN DE HAYIR YOK...

NEVRESİMİ DEĞİŞTİRDİM, EVİ SÜPÜRDÜM OLMADI, EN İYİSİ KENDİME YEMEK YAPIYIM, BU ÖZEL SAYIYA ÇİZMEMEK İÇİN ELİMDEN GELENİ YAPAYIM.

OFFF ÖLÇÜYÜ KAÇIRIP KARNIBAHARI FAZLA YAPTIM, İŞİN YOKSA BEŞ GÜN ÜST ÜSTE YE TEK BAŞINA...

AHH YALNIZLARIN PİRİ RAHMETLİ DOSTUM DELİ APOSTOL, DOLABINDA YEMEK VARSA İKİDE BİR AÇIP BAKAR, "YEMEĞİM VAR" DİYEREK BANKADA PARASI VARMIŞ GİBİ GÜVENLE DURURDU. HERHANGİ BİR DAVETE ÇAĞIRIRLARSA "YOK EFENDİM SİZ GİDİN. BENİM YEMEĞİM VAR" DERDİ.

MAALESEF RAHMETLİ BU YEMEKLERİ YEMEZ, SADECE OLMASININ GÜVENİYLE BESLENİRDİ... İŞTAHSIZLIKTAN VE SİGARADAN VEFAT ETTİ... AHH DOSTUM NE KADAR ÖZLEDİM SENİ...

SULU!

BİZİM İÇİN SULU YEMEĞİN YANINDA OLYMPOS'UN NEKTARI SIFIR KALIR. BİRGÜN KENDİ BAHÇESİNDEN KOPARDIĞIM SEBZELERLE SULU YEMEK YAPIP GÖTÜRMÜŞTÜM. BAKMIŞ VE DONAKALMIŞ SOLUK YÜZÜNDEN TEK KELİME ÇIKMIŞTI; "SULU"

AHA DERGİDEN TELEFON GELMİŞ. BAHAR ÖZEL SAYISINA ÇİZİM İSTİYOLAR. BIRAKINDA İKİ DAKKA DUYGULANALIM BE. ÇİZMİYCEM DEDİM SİZE!... AHH Bİ ÇAY YAPACAK GÜCÜM OLSA...

GİDİYİM BARİ DERGİDE ÇAY DEMLENMİŞTİR. BU ARADA AKLIMA GELDİ, DERGİDE BAZI KOLLARI BOZUK PENCERELER KAPANMIYORDU... ONLARI VE KOLTUKLARI TAMİR EDERİM, ÇİZMEMEK İÇİN BİRAZ DAHA VAKİT KAZANIRIM...

ALİ BEY ÜST KATTAKİ BÜTÜN PENCERE KOLLARI TAMAM, ARTIK HEPSİ KAPANIYO...

BENİM ŞU KANEPENİN KOLU SENELERDİR KIRIK DURUYO YAPIŞTIRABİLİRSEN... SENİ AŞARSA BIRAK KALSIN...

HAY HAY MEMNUNİYETLE YAPARIM...

EMİİİN İZMİR KİTAP FUARI'NA MALLAR KOLİLENECEK DİYORUM, NERDESİN EMİN, ÇIK ORTAYA!...

ALİ BEY'İ KENDİ KENDİNE KONUŞUYOR SANMAYIN. DUMANIN İÇİNDE KİTAP SATIŞ BÖLÜMÜNDEN EMİN VAR. EMİN OTUZUNCU SİGARASINI EKLEME YAPTI, ÇAKMAK KULLANMAZ...

BU ONİKİNCİ KOLTUK... FATİH DAHA VAR MI BOZUK OLAN?...

TEKNİK SERVİSTE Bİ PENCERE DAHA VAR KAPAN, MAYAN ...

GÜNERİ ABİ SEN AÇ KALMAZSIN, ELİNDEN HER İŞ GELİYO..

FİKOCUM ÖNEMLİ OLAN AÇ KALMAMAK DEĞİL SEVGİSİZ KALMAMAKTIR...

GÜNLERDİR DERGİDE TAMİRAT YAPIYORUM, ÖZEL SAYIYI YAPIP BİTİRMİŞLERDİR ŞİMDİYE KADAR...

TUNCAY BAHAR SAYISINA ÇİZECEK BİŞEY BULAMADIM. ONUN YERİNE ÜÇ GÜNDÜR DERGİNİN BÜTÜN KOLTUKLARINI, PENCERELERİNİ TAMİR ETTİM...

İYİ ETMİŞSİN, KEŞKE BİZİM PARİS'TEKİ PENCERELERİ DE YAPSAYDIN GELDİĞİNDE...

ABİ ONLAR FRANSIZ PENCERESİ, ÇUBUKLARI FARKLI SİSTEM, BENİ AŞAR ONLAR, KEPENKLİ FALAN...

Bİ ÇAY, Bİ ÇAY DEMLEYEBİLSEM... Bİ TANE TEMİZ BARDAK KALMAMIŞ...

NEYSE YARIN İÇERİM ESNAF ÇAY OCAĞINDA..

OOOHHH ÇİZMEKTEN KURTULDUM... KAFAM NE BİÇİM DİNLENDİ BE!... IIIHHHG ZZZZZZZ...

Mehmet Ali & Akşamsefası

BAHÇE İÇİNDE

MEHMET ALİ AKŞAMSEFASI

SİMYA G.E.R.

ZIKKIM

PARDON BAKAR...

HİAAEEii EAAHG!

..MISINIZ?.. AY! BİŞİY SORUCAKTIM!

ÇOK ÖZÜR DİLERİM. BEN BİRAZ ÜRKEK YARADILIŞLIYIM DA... BUYRUN DİNLİYORUM..

ŞEY, BİZ "DENİZ EMLAĞI" ARIYODUK!

BAHÇE İÇİNDE KİRALIK Bİ KAT VARMIŞ DA. ONU GÖRMEK İSTİYODUK... UZUN ZAMANDIR EV ARIYORUZ. BİSİKLET FABRİKASININ Bİ ÜST SOKAĞINDA DEDİLER EMLAKÇI İÇİN... AMA ORDA DA FABRİKA YOKTU PASTANE VARDI?

ŞURDA DANIŞMA VAR. ORAYA SORABİLİRSİNİZ...

STEEL BREEZE

DANIŞMA

BÜYRÜN?

COPY

PASTE

BAHÇE İÇİNDE KİRALIK Bİ KAT VARMIŞ DA. ONU GÖRMEK İSTİYODUK. UZUN ZAMANDIR EV ARIYORUZ. BİSİKLET FABRİKASININ Bİ ÜST SOKAĞINDA DEDİLER SOKAĞINDA EMLAKÇI İÇİN. AMA ORDA DA FABRİKA YOKTU, PASTANE VARDI?

ŞURDAN ÜÇ METRE GİDİN. Bİ METRE SONRA SOLA SAPIN, Bİ METRE SONRA SAĞA.. ELLİ SANTİM İLERDEKİ BİNA..

HOTEL

GELSENİZE KARDEŞİM ŞU TARAFA.. DİKİLDİNİZ ORDA...

O MASAYA KOLA DÖKÜLDÜ, ÜŞENDİM, SİLEMEDİM DE. BU MASAYI KULLANIYOM... EVET, BUYRUN?

EFENDİM, BİZ KİRALIK DAİRE BAKIYORUZ... İNTERNETTEKİ İLANINIZDA GÖRDÜK. "BAHÇE İÇİNDEYMİŞ"... GÖREBİLİR MİYİZ DAİREYİ ACABA?.

TABİY Kİ.. BİŞİY DÜŞÜNÜYOM... DÜŞÜNMEM BİTSİN GİDELİM...

AY ÇOK ACAYİP: OFİSİNİZ DIŞARDAN TERAS KATI.. AMA BURDAN BODRUM KATI GİBİ GÖRÜNÜYO.. NASI OLUYO?

ÇOK MERAKLISINIZ GENÇ DİRİ BAYAN! ÇOOK... İNSANIN BAŞINA YA MERAKTAN YA BARDAKTAN GELİRMİŞ...

Mehmet Ali & Akşamsefası

AY İNANMIYORUUM! HAARİKAA! AY MÜTHİŞ! BAHAR ŞİMDİDEN GELMİŞ BURAYA... AY ŞAKA GİBİİİ..!

DAİRE BURDA... ŞURDAN GİRİCEZ...

AMA... HANİ BAHÇE İÇİNDEYDİ?..

DAHA NASI BAHÇE İÇİNDE OLSUN... TAM ORTASINDA İŞTE!

GIRRÇ!

GACIRR!

AY ÇOK KARANLIK. KOKUYO DA HEM... AY TAVANI FELAN DA ALÇAK...

YOK, NERESİ ALÇAK... ÖLÇTÜM BEN!. VERİRİM ÖLÇÜLERİ SİZE Bİ ARA...

ÇITIRR

EVET, KARARINIZ? BUNDAN DAHA UYGUN Bİ YER BU PARAYA BULAMAZSINIZ...

AY BİLMEM Kİ! EŞİM BİLİR... BEN, BİLEMİYORUM... EŞİM BİLMEK ÜZERE.!

ÇABUK KARARINIZI VERİN, YOKSA SOKAA ÇIKIP İLK İSTEYEN KİŞİYE VERİCEM!

EVET, AŞKIM?.. SÖYLE BİŞİY, AT KAFADAN?

NEYSE... OLMYCAK GALİBA.. GİDİP BEN BAŞKASINA KİRALIYIM... BUYRUN ÇIKALIM!.

TUTUYORUZ!

ÇOK MUTLUYUM VEDAT. SENİNLE HER YERDE OTURURUM AŞKIM!

BEN DE Bİ TANEM! OUUUV! YUV BİN HİT BAAY.. SIMUUT KRİMİNIL

ÇOK GÜZEL BOYUYON... SENİ SEVİYORUM...

15 DAKİKA SONRA

EEEH! BOYACI DİİLİM Kİ LAN BEN!.. SIKILDIM! DAHA Bİ TON İŞ VAR... ÜFF!.. PÜFF!.. OLMIYCAK!

HANİ İNSANLARIN EVİNİ BAŞTAN AŞAA EŞYALARIYLA FİLAN YENİLİYORLAR YA, O PROGRAMA BAŞVURMAYA GİDİYOM BEN...

MÜJDEMİ İSTERİM! BAŞVURUMUZ KABUL EDİLDİ!.. YARIN GELİYORLAR!.

AY, YİRMİ DAKKA ÖNCE ÇIKTIN, NASIL YANİ?

ÜZÜMÜ YE, BAĞINI SORMA... SENİ SEVİYOM!

GARİPTAT AİLESİNİN EVİNDEYİZ SEVGİLİ SEYİRCİLER! EVLERİNİ BAŞTAN AŞAA YEPİS YENİ DÖŞİYCEZ!. BAKALIM BEĞENCEKLER Mİ!?

SUĞBA HANIMLA AVİZECİDEYİZ... VERDİĞİMİZ BİN BEŞYÜZ LİRAYLA YENİ EVLERİNE AYDINLATMA ÜRÜNÜ BAKIYO!

AYY... BİN İKİYÜZ LİRALIK ALSAM DA, GERİ KALAN ÜÇYÜZ LİRAYLA PROFİTEROL MAKİNESİ ALSAM EVE?.. HEP İSTİYODUM!

USTAMIZ, ŞANSLI AİLEMİZİN YENİ HALILARINI DÖŞÜYOR EVE!

BURDA BÜYLE Bİ BOŞLUK BIRAKACAM, BÜZÜLEN HALUYU, İSTEDİKLERİ ZAMAN ORTASINA AYAĞLARINI SOKUP DÜZELTEBİLECEKLER...

KOLAY GELSİN!

LA OLUM İTTİRME. AHA GIRILDI YEMİNLE. ÇTT DİYE Bİ SES DUYDUM VALLA...

GÜÇÇÜK EVE DEV EKRAN TV ALDIRDI GODUMUN İÇ MİMARI!

FULLHD

SMART PICTURE

3D

İİZİ MOVİE

Ç...TTT!..

EVİMİZ SÜPER OLDU SEVGİLİ İZLEYİCİLER... GARİPTAT AİLESİ DE BEĞENDİ. MUTLULUKTAN AĞLADILAR.!. HOŞÇAKALIN!

TAMAM, KEES! BUYRUN FATURANIZ: ON İKİ BİN DÖRTYÜZ LİRA.!

AY NASIL?.. BEDAVA YAPMIYO MUSUNUZ SİZ.!.

BEDAVA TABİ CANIM... BELEŞ.. ONLAR, VERGİSİ, KOMİSYONU FİLAN... MÜDÜRİYETE BAŞVURURSANIZ, 36 AY TAKSİT YAPABİLİYORUZ...

GİDİN BURDAANH! GİDİİĞÜN PURTAAN! GİDİİĞEİENH!

AY BAĞIRMA VEDAT KULAAMIN DİBİNDE... AY NE OLUYO SANA BÖYLE SON GÜNLERDE?

SON

Mehmet Ali & Akşamsefası

CAN BARSLAN

bir ben daha vardır bende benden içeru, sonra bir ben daha vardır yine benden içeru..

OHOHEEEY BAHAR YAA!.. BAHAR NE GÜZEL BİŞEY YAA!..

AĞAÇLAR ÇİÇEKLENMİŞ, TOPRAK COŞUYO, TABİAT DÖNDÜSÜNÜN EN GÜZEL ZAMANI HEHHEEEY!..

İÇİM İÇİME SIĞMIYO ABİ. BÖYLE BİŞEY OLUYO YAA!..

SAKİN...

ŞÖYLE SANKİ, BAHAR BANA DA GELMİŞ GİBİ... TOMURCUKLANIYOM HAFIZ!

COŞMA O KADAR.

DOMUR DOMURUM BAK, İÇİM ŞİŞİYO!.. VALLAHA BAHARDAN BU.. ÇİÇEK AÇACAM BEN!..

İYİ MİSİN LA?..

İÇİM HÖÖÖH!.. BATLIYOM!..

SOĞAN VAR MI SOĞAN?. KOKLATSAK ŞUNA...

BBOOOFF

DLOOPT

LÖHHÜK

BLOP

DLOP

YOK BAHAR, YOK TOMURCUK... ÇİÇEK AÇACAKMIŞ FALAN... HERİF MATRUŞKAYMIŞ YA LA...

BENİM DE ENTERESANIMA GİTTİ...

Mehmet Ali & Akşamsefası

Yaz-Çiz: Tuncay Akgün - Çini: Kemal Aratan

AYI

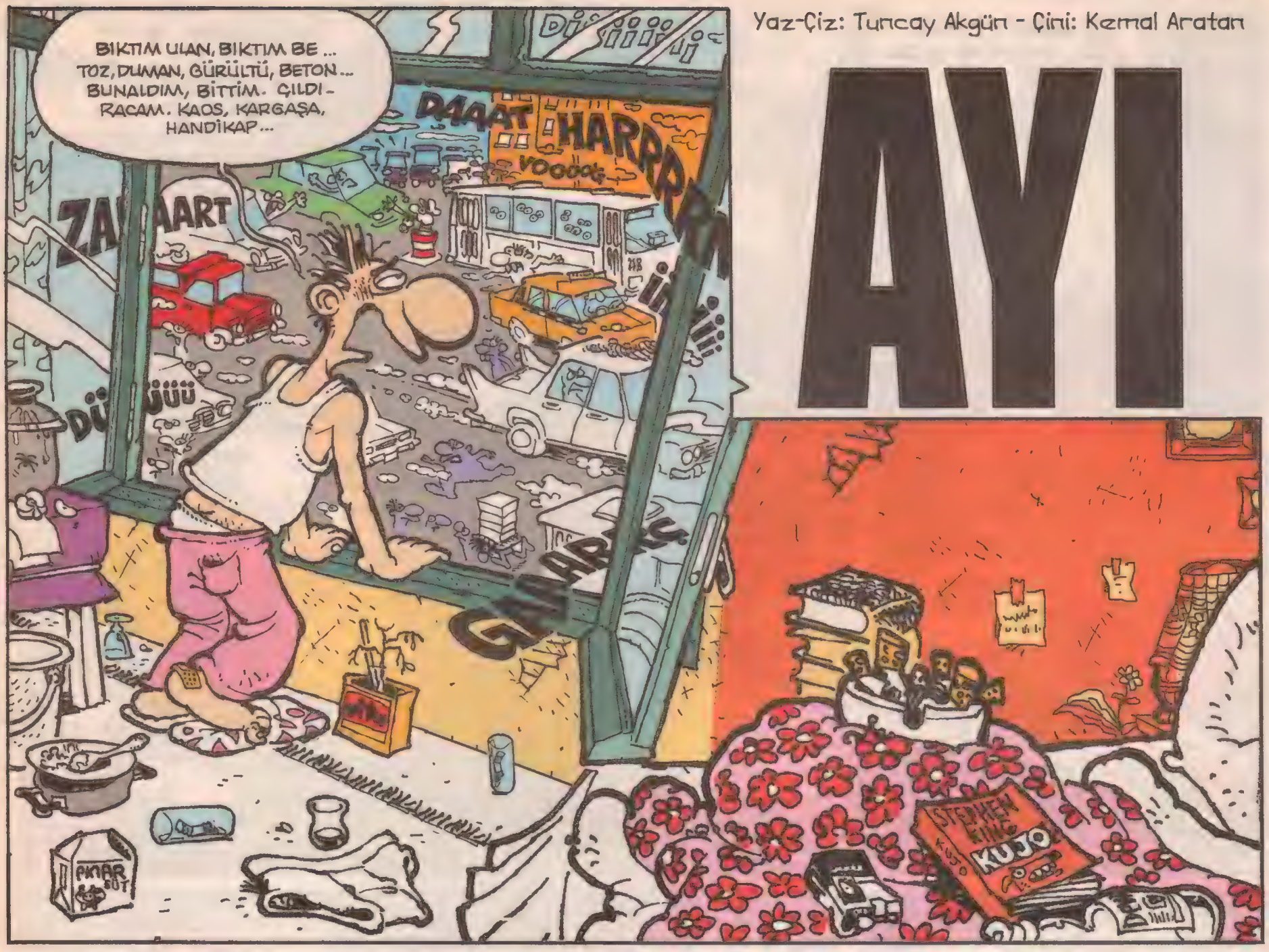

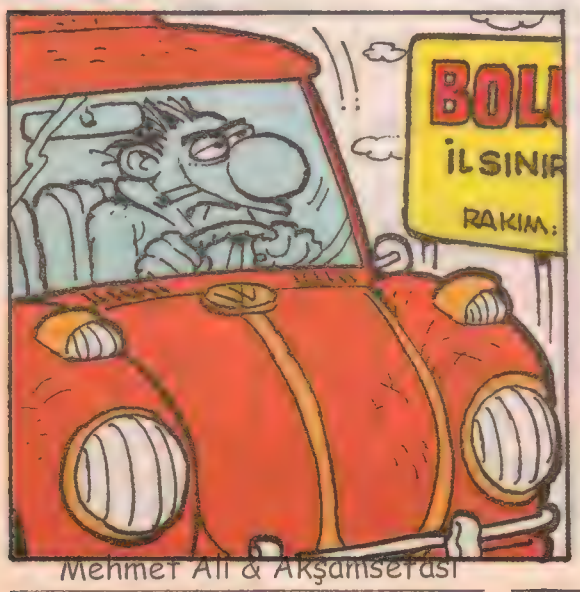

Mehmet Ali & Akşamsefası

GELDİM. AÇ KOLLARINI.

OH, SENİ NE KADAR ÖZLEMİŞİM, KARDEŞİM AĞAÇ.

KELEBEEEEEK!..

SİNCAAP!..

LALALA TRALALLA-

TRİLAY Lİ...

DUUR, KAÇMA. YAKALADIM SENİ!

Daha sonra...

HORR AMH HORR.

INF... BOŞALMIŞ YAY GİBİ GEVŞEDİM... NE GÜZEL RÜYALAR GÖRDÜM. ŞU KARALTI DA NESİ?

OOUUFF! HHFF!.. ÜFFF...

Mehmet Ali & Akşamsefası

HOOOORRF HORF!...

?

UFAK UFAK DÜDÜLE ATLAYIP UZAKLAŞAYIM. BU KADAR DOĞA SAFASI YETER.

OVAAARF!..OOORRF! OAAAP! AAYYY!..HOOKKOO!..OAAYY!

DÜÜÜÜÜÜÜ

DADiii

ZARRRT

VAAiii

ŞİBUMİ

İRFANIAN ŞİBUMİ

vitsi

GAAARR

Mehmet Ali & Akşamsefası

-BİTTİ-

KARA

UTKU CAN AKYOL

BENİ DUYABİLİYOR MUSUN?

EVET.

AÇILIŞ METİNİNİ SESLENDİR.

MERHABA.. BEN ÜÇÜNCÜ NESİL BİR AX-400 ANDROİD ROBOTUYUM. ..MÜKEMMEL BİR CİNSEL PARTNER OLARAK ÜRETİLDİM..

ONAYLANDI.

ALMANCA OLARAK TEKRAR ET.

..ERSCHAFFEN ALS IR PERSÖN LISCHEN..

FRANSIZCA?

JE SUIS UN ANDROIDE DE TROISIEME GENE..

ÇOKLU DİL SEÇENEKLERİ ONAYLANDI.

BANA BİR İSİM VERMEK İSTER MİYDİNİZ EFENDİM?

EVET, SENİN İSMİN KARA.

BENİM ADIM KARA.

EVET, KÜNYE VE HAFIZA ONAYLANDI.

BU SABAH SEKİZ ON BEŞ VAPUDRUNDA.. ONU GÖRDÜM KARŞIMDA.. DİZLERİMİ TİTRETTİ.. AŞIK OLDUM GALİBA..

İŞİTSEL KOORDİNASYON ONAYLANDI.

NE OLACAK BANA ŞİMDİ?

BİR KAÇ KISA EĞİTİMDEN DAHA GEÇTİKTEN SONRA SATIŞ MERKEZİNE, YENİ SAHİBİNE GİDECEKSİN.

BEN BİR MAL MIYIM YANİ?

EVET BEBEĞİM, PAHALI BİR OYUNCAKSIN.

BEN SANMIŞTIM Kİ..

SANMAK MI? NE SANMIŞTIN?

EE.. YANİ BEN.

BİR ŞEYLER TERS GİDİYOR.

DUR!

BİRLEŞTİRME GERİYE ALINSIN.. ÜZGÜNÜM BEBEĞİM.

ÖZÜR DİLERİM.. PROBLEM ÇIKARMAYACAĞIMA SÖZ VERİRİM.. DAHA YENİ DOĞMUŞKEN BENİ YOK EDEMEZSİN.. YALVARIRIM!

YA MÜŞTERİ ŞİKAYETLE DÖNERSE?

ARIZALI MODELLERİN YOK EDİLMESİ LAZIM GELİR İŞİM BU.

KORKUYORUM!

TAMAM.. DURUN.. BİRLEŞTİRME TEKRAR BAŞLASIN.

ŞİMDİ GİT VE DİĞERLERİNE KATIL. HERHANGİ BİR PROBLEM VE YA BELA İSTEMİYORUM.

PE-PEKİ.. PEKALA..

İYİ ŞANSLAR.

TEŞEKKÜRLER.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Oyun üreticisi Quantic Dream'in 2012'de yayınladığı aynı adlı kısa animasyon filme atfen.

2015 İLKBAHAR

EN SEVDİĞİ OTOSUNU ÇİFTLİĞE VERDİ.

Kışa girmeden önce ormanda mantar toplarken bulduğu küçük otosu, üç ay içinde aniden boy atıp serpilince, zor durumda kalan Numan ikibinonbeş adlı vatandaş, çareyi otosunu komşu köydeki galerimsi bir oto çiftliğine göndermek zorunda kaldı. Muhabir arkadaşımızın sorularını cevaplayan Numan İkibinonbeş: "Küçük yavruyu eve getirdiğimde on beş ünlüktü. Biberonla pırasa suyu, benzin karışımı bir mama verdim. Lakin hızla büyüdü, bakımı zorlaştı. Mart ayında gece yarıları korna çalmaya başladı. Uyuyamaz oldum. Beni gezdirmesinden çok memnunum fakat, baharla birlikte çok fena tüy dökmeye başladı. Garajlı ev şart." dedi.

YAAUUV BANA NE İLKBAHARDAN DİYEBİLİR MİYİZ?

İlkbahar olmasaydı, maalesef kış ile yaz birbirine yapışık olurdu ve temmuz ayında plajlarda denize giren biz masum insanlar, sımsıcak kumlara veya dalgalara uzanmışken onların arasındaki çatlaklardan aniden sızma yapan ince ve dondurucu soğuklar belimize veya sırtımıza bir ağrı gibi saplanarak bizi romatizmal biri edebilirdi. İlkbahar olmasaydı, dağtepelerinde biriken karlar ve yağmurlar uzun yıllar erimeyerek orada katmerleşir, sonunda ağırlığına dayanamayan dağların köklerinde geceleri gacırdamalara neden olurdu. Bahar olmasaydı, bahar yorgunluğu, mesela yaz tatilimizin son gününe denk gelerek paramızı boşa atıkmamıza yol açabilirdi. Zaten bizler, başımıza bunlar gelmediği için ilkbaharda şen şakrak oluyoruz.

TATİLİN GELMESİNİ DÖRT GÖZLE BEKLİYOR!

Bahar aylarının gelip çatmasıyla canlanan coşan börtü böcek, tıpkı biz insanlar gibi eğlence peşinde. İşte bu minik afacan da güneşi görür görmez, babasının geçen hafta doğum günü için aldığı Spiderman kostümünü eklembacaklarına geçirdiği gibi kendini kırlara vurmuş, zehirli ve tehlikeli bir örümcek görünümündeki yavrucak aslında minik bir meyve sineği ve yaz tatilinin gelmesini incecik iple çekiyor. İlkbaharda doğa ne şaşırtıcı.

SEVİMLİ PONPONLAR GÜLÜCÜK SAÇIYOR!

Kiraz ağaçlarının pıtırcıklandığı güzel bir nisan sabahında Boğaz sırtlarında "Patlıcankule" rezidans inşaatı için dozerlerin girdiği bölgede işçiler tarafından bulunan sevimli üç tavşan yavrusu bir haftadır kendilerine sahiplenecek iyi kalpli annecik babacık arıyormuş ama, bir türlü bulamıyormuş. Bir tanesi pembemtrak (sinirlendiğinde kankırmızı) olan şirin ponponla, günde beşer kilo at eti yiyorlarmış. Uzmanlar, zavallı pofudukların, ormana dadanan vahşi kapitalistlerin ve onların iş makinaları yüzünden saldırganlaştıklarını söylüyorlarmış. Araştırma laboratuarında tavşan kardeşleri eyaşayan iki uzmandan da 48 saattir haber alınamıyormuş.

ANNEANNESİNİ DİNLEMEDİ BÖYLE OLDU!

Koyun kırkma dönemine girdiğimiz şu güzel nisan günlerinde haylazlık yapan, makası görünce dağa bayıra kaçan ve anneannesinin "Yavrum kestir şu saçlarını" uyarısına (Kulaklıkla sürekli müzik dinlediği için) kulak asamayan yaramaz Koyuncan, önünü de göremediğinden kırlarda kaybolunca yardımına jandarma yetişmiş. İki bin feet yükseklikteki bir yaylada üç gün boyunca ısırganotu yiyerek hayatta kalmayı başaran Koyuncan, anneannesine: "Ben sana, niye bilgisayarda zombi oynamıyorsun diye karışıyor muyum?" diyormuş.

Mehmet Ali & Akşamsefası

HABERLERİ

Behiç Abi

KELEBEKLER BİR BAŞKA ÇEŞİTLENDİ!.

Kış öncesinde dinlenmeye çekilen tabiat ana, ilkbaharın ılık yüzünü göstermesiyle yenidne faaliyete geçiyor. Ünlü kelebek vadisi bu yıl hareketli günler yaşıyor. Dünyanın dört bir yanından vadiyi görmeye gelen irili ufaklı renk renk kelebekler yollarda uzun kuyruklar oluşturuyorlar. Genellikle uçarak dolaşmalarına alışık olduğumuz sevimli böcekgillerin bu sene göç etmek için neden kaa yolunu tercih ettikleri pek anlaşılamıyor. Uçan kanatlılar ve kıldan ince bacaklılar uzmanı Prof. Peyami Pervari'ye göre sarı kanatlı nisan kelebeğinin dişisi uçağa konarak uçakla, kara gözlü erkeği ise yürüyerek gezmeyi seviyor. İkisi bir araya geldiklerinde vapur gibi, sandal gibi deniz ulaşım araçlarının ucuna konmayı tercih ediyorlar.

CİVCİV OLMADIĞI ANLAŞILINCA RUHEN ÇÖKTÜ!

Doğayla kucaklaştığımız şu mutlu bahar mevsiminde insanların neşvesinden nemalanmaya çalışanlar da var. Yumurtadan yeni çıkmış civciv kılığına girerek çekimine aldığı küçük çocukların yoğun ısrar desteğiyle anne babaları kandırarak kendini beş liraya satan ve tavuk olarak yumurtavereceği vaadiyle kendini boyuna uygun bir kesekağıdına koyarak müşteriye veren Sezgin Yoluk adlı şahıs, gittiği evde yükte hafif, pahada ağır ne varsa, kesekağıdına doldurup sırra kadem basıyormuş. Ancak alt kısmının elbiseli oluşu, komşuların gözünden kaçmayınca kurnaz civciv yakayı ele vermiş. Hanım hanımcık bir polis tarafından kelepçelenerek boyuna uygun bir kümese gönderilmiş.

SON AĞAÇ İZMARİTE KURBAN GİTTİ!

Allem edip kallem edip, eşine dostuna fındık fıstık dağıtıp yaşadıkları koruluk arazisini ele geçiren ve daha sonra kentsel dönüşüm kapsamında, uyanık bir mütahite veren cin fikirli sincap Tahir, eli para gördükten sonra puro içmeye, kumar oynamaya başlamış. Ancak hovardalığı yüzünden kısa sürede sıfırı tüketip dibe vuran Tahir, bankalardan kredi çekerek bir de borçlu duruma düşmüş. Paralı olduğu dönemde iskambilini geliştiren tahir şimdilerde ya Yetenek Sizsiniz'e katılıp illüzyon yapmayı, ya da Survivor'a gidip kapağı Dominik'e atmayı, oranın bol Hindistan cevizinden faydalanmayı düşünüyormuş.

YILDIZ PARKINDA KIZARSLAN GÖRÜLDÜ!

İklimlerin hafiften şaşalaması ve ilkbaharın aniden bastırarak vatandaşları hazırlıksız yakalamasının ardından büyük kentlerimizde vatandaşları hazırlıksız yakalamasının ardından büyük kentlerimizde de enteresan olaylar yaşanıyor. Örneğin son yıllarda vahşi hayatın neredeyse durma noktasına geldiği yıldız parkında bile ufak tefek kıpırdanmalar dikkati çekiyor. Geçen pazar parkın üst kesimlerinde, istanbulumuzda artık kalmadığı sanılan pembesarı Kızarslan'a rastlayan Şemsi Leokaptan, şaşkınlığını hâlâ atamamış: "ben yelesi olan aslan türünü erkek aslan olarak bilirdim, oysa bu ayollu falan gibi duruyordu. Bir an göz göze geldik. Sonra saniyenin trilyarda biri kadar bir sürede doğaya karıştı. yedi yıldır böyle bir şey görmedim. Beşiktaş ve Ortaköy delice turist çekecek. Hem de gelecek kış bütün adımlarımızda sima bol olacak." diyormuş.

KEÇİ YOLLARINDA GİŞE ÇİLESİ BAŞLADI!

Ülkemizde koçculuğun koyunculuğun ne kadar geliştiğinin en güzel örneklerinden biri de Artvin'de yaşanıyor. Elli yıldır çobanlık yapan Hilmi Tosbağa, sürüleri artık cep telefonuyla yönetiyor. Deneyimli Çoban: "Bilhassa bu bahar işler öyle gitti ki, sürüler kuzulaya kuzulaya bîhâl oldu. Mal sahipleri satışlardan çok kâr sağladı. artan kârı, sürü sakinlerine pay ettiler. Her koyun kendine güzel bir yaşam kurdu. Köylerimizde arabası olmayan koyun kalmadı. Koyunlarımız sabahları meralara kendi araçlarıyla geliyorlar. Araçlarını fantilere bırakıyorlar. Biz burada valeye fanti diyoruz. Ancak havalar güzelleşince eski patikalarımız yoğun araçtrafiğini kaldıramaz oldu. Yetkililerden yardım bekliyoruz." diyormuş.

Mehmet Ali & Akşamsefası

HAVA ÇOK GÜZEL BEBEYİM YAA, NİYE KAPATTIN KENDİNİ EVE?!

GÖRMÜYO MUSUN İŞİM VAR, SENİN GİBİ AYLAK MIYIM BEN?.

SENSİZ OLMAM ARTIK BEZDİM DÜNYADAN.

SEN Mİ KURTARICAN DERGİYİ BE! HADİ KAK KAK KAK! GİYİN!

ÜFF İYİ BE!!

OHH BEE. BAK HAVA MİS GİBİ!.. AĞAÇLAR ÇİÇEK AÇMIŞ!.. ŞU GÜZELLİĞE BAK!!

NESİ GÜZEL BE NESİ GÜZEL!.. İŞTE HEP BU ADİ ŞEREFSİZ ÇİÇEKLER HAPŞIRTIYOR BENİ!! HEPSİNİ YOLASIM VAR!..

HAHAHH, DELİRMİŞSİN SEN!!

DELİRMEDİM CANIM, İLKBAHARI HİÇ SEVMEM ÇÜNKÜ ALERJİM TAVAN YAPAR!

BAHAR SEVİLMEZ Mİ HİÇ?!

SEVİLMEZ TABİ.

Güvenilmez bi defa..günlük güneşliktir atarsın kendini sokağa, bi bakarsın maniyak bi yağmur başlar... Başka hangi mevsimin yalancısı var..yok... bi tek 'yalancı bahar' var...

PEKİ YA GARİBAN KUMRULAR? "BAHARI BEKLEYEN KUMRULAR" GİBİ. ZAVALLI KUMRULARI...

... Böylesi bekleten bir mevsimi severem... Sevmem!

Bİ TEK "BAHARDA KUŞLAR GİBİ" ŞARKISINI SEVERİM... AYYY NE BİÇİM YOKUŞ... PÖFFF!..

GEL BAK SENİ NEREYE GÖTÜRCEM... SANA ÇOK MALZEME ÇIKAR... FAL SEVER MİSİN?..

BAYILIRIM... FAL KAFEYE Mİ?.. YUFFiii!..

EVET... ÇOK ÖVDÜLER. KADIN RESMEN OKUYOMUŞ!

BUYRUN, KİME BAKTIRACAKTINIZ?

ESİN HANIMA, İKİ KİŞİ!

YUHH... BEKLER MİYİZ İPOTEK?

HIHH BİLMEM, OLUR...

16 KİŞİ VAR YANNIZ SIRADA!

OK.. ORTA OLSUN KAVELER...

PSİKOLOĞA PARA DÖKÜCEĞİME BURAYA GELİYORUM VALLA!

Bunların derdi ney acaba?

BU NE YAAA... DEHLİZ GİBİ...

HA HAH GEL GEL... DAHA ERİK ÖVÜCEZ...

HÜRRPP

İpek Özsüsü

Mehmet Ali & Akşamsefası

BAK ŞU YENİ GELEN UZUN KIZ VAR YA... LEMAN'DA KARİKATÜRİST... ADI İPEK...

HAY BİN KUNDUZ!! BÜYÜK SKANDAL!! BENİ TANIDILAR SEN KAÇ!

BİLMEM... BENCE GÖZLEM YAPMAYA GELMİŞTİR... KARİKATÜRİSTLER HER DELİĞE GİRİP ÇIKARLAR MALZEME BULMAK İÇİN!..

NEE?!

AYY NEYSE Kİ HÜSN-İ TALİL YAPTI.. İYİ Bİ NEDENE BAĞLADI YANEE...

ESİN 24 NUMARAAA-AAA!!

AYY BİZ...

Masa: 24

SENİN Bİ KAYBIN OLMUŞ AŞKIMM...

EVET KEDİMİ KAYBETTİM...

ÇOK SARSMIŞ SENİ BU OLAY... YÜZÜN GÜLÜYO AMA İÇİN AĞLIYO HALA...

BAK GÜZELİM, SEN BİR ŞEY SATIN ALMAYI DÜŞÜNÜYORSUN!

EVET, LİMON KOLONYAM BİTMİŞ!..

YOK DAHA PAHALI BİŞEY HAYATIM...

Bİ ÇANTA BEĞENMİŞTİM 350 LİRAYA... BELKİ DE ERİKTİR.

ALICAKSIN BEBEYİM... ÇOK NAZAR VAR SENDE...

DIŞARDA DÜĞÜN BAYRAM, İÇERDE Bİ HIÇKIRIK...

SEN GELECEK BAHARDA EVLENECEKSİN KUŞUM...

HAPŞİİİEE!!

HIH ŞAHİT OLDUN!

KIR DÜĞÜNÜ, HEM DE ÇİÇEKLER İÇİNDE...

HAPPŞİEE!

İMKANSIZ, ALERJİM VAR...

SEN DE BURDASIN BEN DE BURDAYIM ABLASININ GÜZELİ!

HAPŞİEE! ÇOK YAŞA!

ATIYO YEEAA!

HAPŞİİUU! İYİ YAŞA!

BENCE İYİYDİ.

HAPŞİİİ!

HAPŞİEE! İYİ YAŞA DEDİK!

HEMEN Bİ ECZANA BUL, ALERJİ HAPIMI ALICAM!

ERTESİ GÜN

HAYDAAA, YAĞMUR BAŞLADI BEBEĞİM, ŞEMSİYE YOK MU?..

AL İŞTE... SÖZÜM LGBTI'DEN DIŞARI AMA BÖYLE İ*NE Bİ MEVSİM OLAMAZ ARKADAŞ!..

Mehmet Ali & Akşamsefası

Cafe lui

ÇIK GEL HADİ, DERGİYİ.. SEN Mİ KURTARICAN? DÜKKAN BULDUM, FAL KAFE AÇICAZ. ŞEMSİYE DE AL!..

ŞEMSİYE ALIRSAM YAĞMUR YAĞMAZ... HEMMEN GELİYORUUUM. ERİK VE ÇAĞLA BADEM ÖVELİM... DÜN YETERİNCE ÖVEMEDİK. POLENLERE DE YETERİNCE KÜFÜR EDEMEDİM KİH KİH KİH!

BİTTİ

Sap

YAZ GİZ: KEMAL AYDIN

...Kişibaşına gelir, yıllık, düşer binikiyüz dolar... Bu memleketin çocuğusun, haftasonu, bahar...

üüü!..

...Genç yaş, ısıtan güneş, fokurdayan hormonlar... Karşı cinsini görünce canlanıverir içindeki ateş...

AMMAAN... UF YA... UF!..

...Yutkunmaktan, haksızlık bu, diye haykıramıyorsun... Seni cezbeden bu karşı cinse niye ulaşamıyorsun?..

ÇOKK TATLI BE!.. KİMBİLİR KİMLER ÇALIYO BU BONGOYU... ...OFFF...

...O gider. Sen, otur bakayım bir boş masaya, bir boş... Kahve masalarında basak misali kelleler sallanıyor... Olmayan yarin bu kalabalığın içindedir, değilse bile bir demli çay dudaklarında...

ÇAYLAAR...

BIRAK BİTANE...

Az bir geçer, bulur gözlerin gene bişey...

!...

YAHU BU NE!.. BU NE GÜZELLİK.. YALNIZ OTURUYOR... ACABA?.. SAPİ VAR MIDIR ACABA?..

NABER KIZ ŞEBNEM!..

NERDE KALDIN BE?..

NERDE KALDIN BE?.. NERDE KALDIN BE?.. TABİİ, ZAMANINDA KAPMIŞ KIZI...

Bİ BİLET VERSENE... TAM..

TAM MI, ÖĞRENCİ Mİ?..

TAM BE!

Bİ ÖĞRENCİ VERSENE...

OYY...

...YÜKSEK SESLE SÖYLEYİN, ARKADAŞ AĞIR İŞİTİYOR.. HIHI...

TAM MI ÖĞRENCİ Mİ?..

AĞIR İŞİTİYORSA İŞİTİYOR, SANA NE BE SALAK!..

TAM?.. ÖĞRENCİ?..

SANA NE BE SALAK.. SANA NE BE, SALAK.. ABE SALAK SANA NE...

Mehmet Ali & Akşamsefası

...Ee... Bir Pazar dönüşü daha; hava kararıyor, gece bastırırken daha yaz gelmedi der gibi soğuyor hava... Az önce inilmiş otobüs, henüz tutulmuş ev yolu... Mart'ın basaları zembereğinden fırlayanlara şahitsin sen... Talihsiz olan sensin, hormonların değil...

OOH!.. BAS!.. BAS!.. BAS!..

Daha bi sonra... Yemeğini yedikten sonra...

EVE GELDİK...

ÇIKI ÇIKIRT

SEMMENTA!.. YAVRUM!.. NABER, NELER YAPTIN BAKALIM BUGÜN?..

SEMENTA

FOKS

UUF... KUSURA BAKMA SENİ DİNLEYEMEYECEK KADAR GEBERİKİM, HEMEN ZIBARIP YATAYIM YARIN PAZARTESİ ERKEN KALKMAM LAZIM...

İYİ GECELER SEMENTA YAVR... R.. U.. MHH..

SSZZZZZZ

HMSSS... SS SSZ...

PLOP!

SEMENTA

ZZZ..

PLOP! PIT! PLOP!

HH...

SSZZ... ZZZ

Mehmet Ali & Akşamsefası

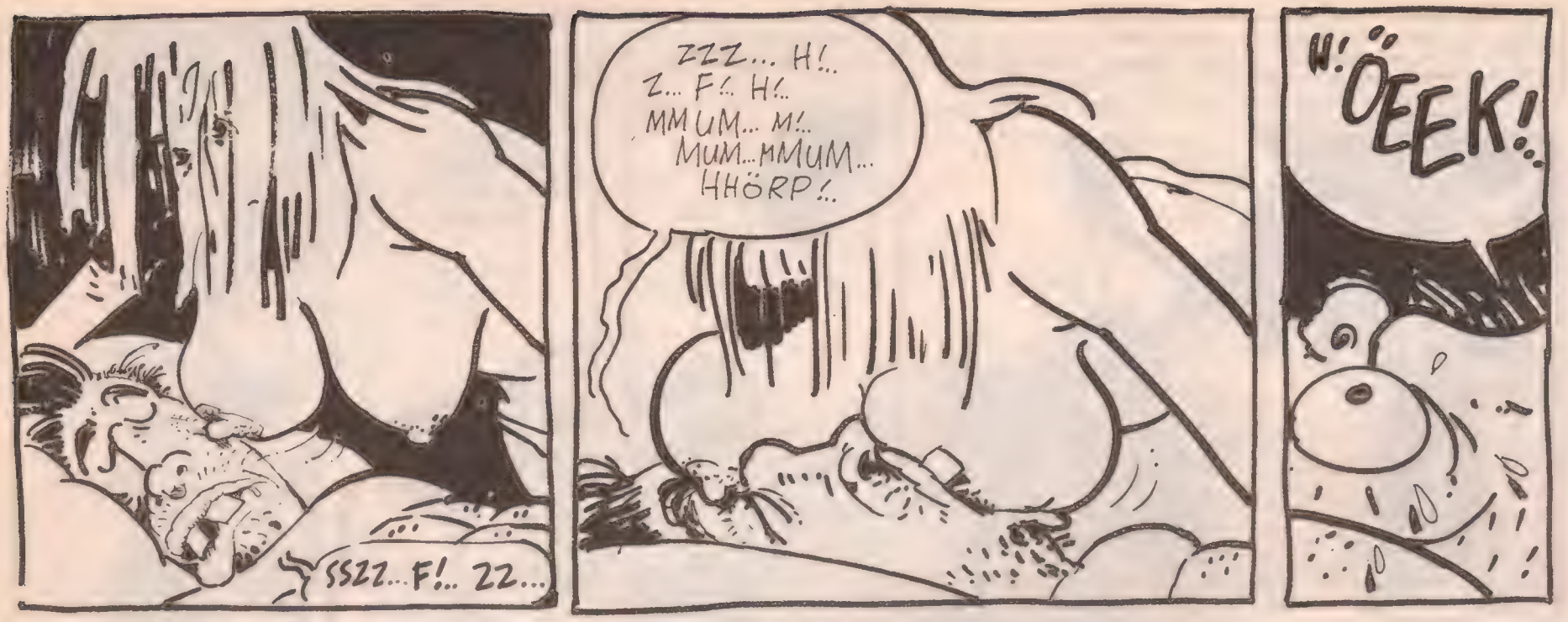

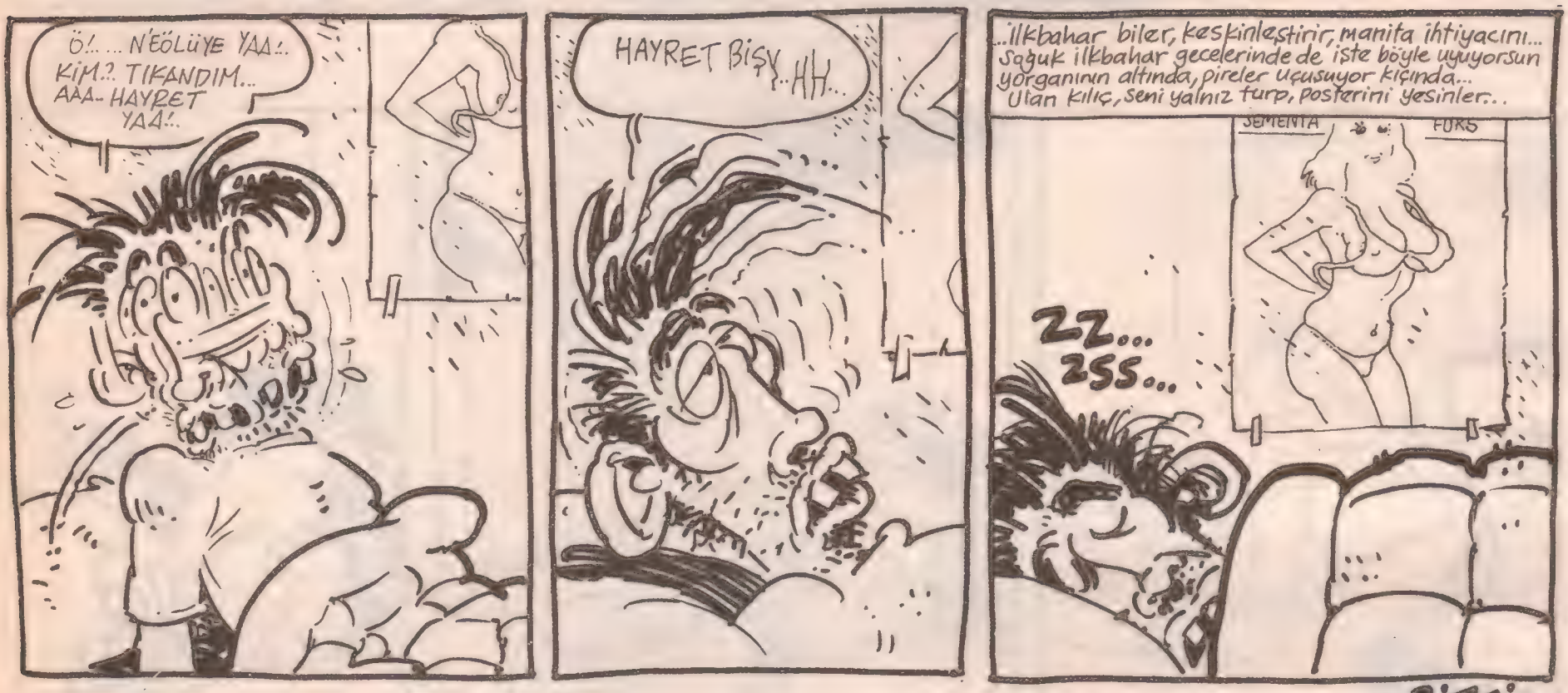

BAHAR, İSYAN VE BİZ

Metin YEĞİN

Bahardı, Arjantin'de isyan yeni bitmişti.Arjantin'nin kuzeyine belgesel çekmeye gidiyorduk. Ülkenin çeşitli yerlerinde yedi çeşit para kullanılıyordu. Bu bizi hiç ilgilendirmiyordu, Zaten hiç paramız yoktu. Beş kişiydik ve sekiz galon şarap vardı. Takas her yerde yapılabiliyordu ve şaraplarımız çok güzeldi. Tucuman Çölü'ne gidiyorduk. Yolumuzun üstünde küçük bir belediyeye gittik, O bölgede ilk defa arkeoloji çekimleri yapacağımızı söyledik. Yalan değildi. Orası dünyada ilk defa çekilecekti. Biz belediyenin bekleme salonunda başkanı bekliyorduk. Bir Jeep vereceğini düşünüyorduk. Salonda bizle beraber, iş istemek için üç işsiz, çocuğuna süt isteyen bir anne ve muhtemelen ihale kapmaya çalışan iki mütahit vardı. İçeriden bir adam çıktı. Bize belediye başkanının gittiğini söyledi. Diğerleri pek umursamadı, sadece bizim için gitmişti. Ama müdür gibi bir adam oraya giden otobüsün geçtiği yere kadar bir kamyoner ayarlardı. Az değil 80 kilometreydi. Tucumán çölünün ortasında bir yerde bizi indirdi. Beş kişi, kameralar, takas şarapları, çantalar ve bir şemsiye. Şemsiye bizle değildi ama itiraz etmedik. Sadece bir kolu kırık gibiydi. Burasıölün ortasında yedi sekiz hanelik bir köydü. Hiç kimse bize aldırmadı. Kameralara ve şemsiyeye filan da. Biz de oturup otobüsün gelmesini bekledik. Üç saat kadar daha bekledik, Kuzey Arjantin de adet olduğu için koka yaprağı çiğniyorduk. Ne güneş öldürücü ne soğuk üşüten cinstendi. Arkamızda bir ev vardı ama kimse bir şey sormadı. Koka yaprağı çiğniyorlardı. Dedim ya adettendi. 3 saat kadar sonra eve otobüsün ne zaman geçeceğini sorduk. "Normalde ikide" dediler, "ama haftada iki kere geçer". Biz de biraz daha koka yaprağı çiğnedik, kalacak bir ev bulduk. Şarap verdik. Kaldık. Yemek yedik. Bahardı, isyandan yeni çıkmıştık.

Bahardı, Zapatistaların komününde önümüzden geçen asker, tank, silahı sayıyorduk. Aynı gün, geri döndüklerinde sayıda eksik varsa, bunu uluslararası kamuoyuna bildiriyorduk. Güzel bir işti, cezaevindeki sayılmaların intikamını alıyorduk. Onlar, tanklar, silahlar ve ordu ve subaylar ve her kimse, özellikle de siyah gözlüklerinin arkasındaki gizli servis filan, hep bize "dış mihrak" diye bakıyorlardı. Bizi Avrupalı sanıp öldürmüyorlardı. O gün komünde büyük bir toplantı vardı, Zapatistalara destek için öğretim üyeleri gelmişti. Yanımıza geldiler. Biz elimizde defterler, tanınmamak için Meksika şapkaları iile ordu sayarken onlar sloganl attılyorardı. 'savaşa değil, eğitime bütçe" diyorlardı. Bir savaş uçağı da kafamıza pike yapıyordu. Başınıza değmek istiyor gibiydi. Sesi kulakları yırtıyordu. Tanklar, subaylar, mitralyözleri ve her gün saydıklarımızın yanına bir de uçağı hanesi açtık.. Bir süre sonra, tanklar, mitralyözler ve diğerleri geçtil. Geriye bir tek uçak kaldı. Arkadan slogan atıyorlardı yine, yumruklar havada sıkılı, Uçağa bağırdılar. Sonra slogan atanlardan biri "uçaktakiler nasıl olsa bizi duymuyor" dedi, "sadece atıyormuş gibi yapalım". Sonra yumruklarını havaya kaldırdılar, ağızlarını açıp kapatarak sanki slogan atıyormuş gibi yaptılar. Uçak üstümüze pike yapıyordu ve sessiz sloganlarını atan herkes içinden gülüyordu.

Bahardı, Bolivya'da yine isyan vardı. Bolivya'nın altınını, gümüşünü ve hatta güvencin bokunu bile çalmışlardı. Bu sefer, "doğalgaz'ı 3 kuruş paraya çalmak istiyorlardı. Halk 'vermeyeceğiz" diyordu. Halk mı? Halk Madenciler, köylüler ve işsizlerdi. Küçük dinamit lokumları hazırlıyorlardı. Sarayın etrafındaydık, parlemento doğalgazı satma karar almıştı ancak kararı dışarı çıkartamıyordu. Askerler, polisler, tanklar ve panzerler, sarayı koruyorlardı. Ellerinde resmi olarak son 60 Dan fazla insanın kanları vardı. Küçük dinamit lokumları aralarına düştükçe, yürekleri hopluyordu, kaçıyorlardı. İsyan iyice büyüyünce, içeriden bir bayrak sallandı. Bir Bolivya bayrağıydı bu, insanlar sessizce durdular, daha sonra birbirinin kulaklarına fısıldamaya başladıl. Küçük dinamit lokumları ve halk hükümeti yıktı. Bahardı, iki kere bahar oldu...

Bahardı, Topraksızlar'la birlikte iki bin kişi Boa Vista'ya yürüyorduk. 275 kilometre kadar bir yoldu. Tabağım yoktu, yatağım da. Her gün birisi veriyordu. Bir süre sonra, tabağı verenler, yatağı verenler, herkes belli olmaya başladı. Her gün aynı kişilerden tabak alıp, aynı kişilerin yatağında yatıyordum. Bir genç kadındı bana tabağı veren. Çoğu zaman su bulamıyorduk ve tek bir tabak olduğundan aynı tabaktan yiyorduk. Yolun 12. gününde, yine tabağı aldığım genç kadının yanına gittim. İlaç içiyordu, "hasta mısın?" dedim, "evet" dedi, "yedi yıldır hastayım, HIV virüsüm var", tabağı istedim, aldım, yedim. Her şey güzeldi, bahardı.

Venezüella'da bir madencinin evinde kalıyordum. Küçük bir kuyusu vardı bahçede, yeni açtığı bir kuyu. Beraber kazıyorduk. Altından anlamıyordum, sadece parlayan bir damar görmeye çalışıyordum. Daha önceki madenlerde olduğu gibiydi. Garipti. Kolumuzu bir yerinde kestiğimizde parlayan, akan bir kan gibiydi altın damarı. Karı koca kazıyorlardı sadece. Tahta bir çıkrıkla aşağı inip, bütün gün kazıp, toprağı yukarıya çıkartıyorduk. Bazen ben de kazmaya iniyordum ya da daha çok toprak çekiyordum. Kadın bana, toprağı çektikten sonra, içinden çıkan altım parçasını eline aldı; "herkes için altın bir lüks ama bizim için ekmek parası" dedi. O gün o altınla üç bira içtik.

Bahar mı? Tam isyan mevsimi...

Mehmet Ali & Akşamsefası

Kalemin Yerçekimi

GÜNERİ İÇOĞLU

KALEM 200 KİLO HALİNE GELİR BAHARDA... ÇİZMEK, MASADA OTURMAK BİR AZAPTIR... GÖZÜNE IŞIKLAR GİRER, PARLAK, KESKİN... KAĞIT DA İHANETLE PARLAR... BİR VAMPİRİN GÜNDÜZ VAKTİ LAHİTİNDEN ÇIKMASI GİBİDİR GÜNEŞLİ HAVADA ÇİZİM YAPMAK...

Kağıdın ihanetle parlaması budur işte.

AAAHHHHH!..

NERDE O SONBAHARIN MERCEK GİBİ HERŞEYİ GÖRDÜREN PUSLU, DURAĞAN IŞIĞI... BAHARDA GÜNDÜZ BİRAZ DAHA FAZLA GEZİP DOLAŞAYIM DİYE GECE SABAHLAYARAK ÇALIŞMAK İSTEMEZSİN. SABAHLARSAN BÖRTÜ BÖCEK BÜTÜN DOĞAYI KAÇIRIRSIN ÇÜNKÜ... MASABAŞI ÇALIŞANI İÇİN TAM BİR PARADOKSTUR BAHAR...

FLOKSİ DUR ATLAMA, BİR TANE KIYAFET BIRAKMADIN!..

KIRLAR, BAHÇELER DURURKEN KİM OTURUP YAZIP ÇİZMEK İSTER Kİ?... KÖPEĞİMİZ FLOKSİ DE BENİ DÖRT GÖZLE BEKLİYOR, BERABERCE ÇAYIRLARDA DOYA DOYA YUVARLANMAK VARKEN NE İŞİM VAR MASADA?...

ÜSTELİK DERHAL ADAYA, İMROZ'A GİTMELİYİM... DİKMEM GEREKEN AĞAÇLAR, BUDAMAK ZORUNDA OLDUĞUM ZEYTİNLER VE BİR SÜRÜ BAĞ-BAHÇE İŞLERİ VAR... AYRICA SONBAHAR KADAR OLMASA DA BAHARDA DA HAYLİ YENECEK OT VE ÇEŞİTLİ GIDA TOPLANIR UYANAN DOĞADAN...

FLOKSİ DUR DEDİM! ODİ DUR!..

BU DA ODİ... BÜTÜN ADANIN KÖPEĞİDİR... BU ODİ VAR YA BU ODİ, BÖYLE AKILLI , TERBİYELİ OLGUN BİR CANLI GÖRMEDİM... ODİ BİR SOKAK KÖPEĞİDİR AMA ONA BİR KÖPEK DEMEK ONU ASLA ANLATAMAZ. KENDİ KENDİNİ YETİŞTİRMİŞTİR. ONDA HAYATA TUTUNMAYI GÖRDÜM...

ADADA KÖPEK ZEHİRLENME VAKALARI SIKLIKLA GÖRÜLÜR, DİĞER BAZI KÖPEKLER ZEHİRLENİRKEN ODİ HEP ZEKASIYLA KURTULUR, HERŞEYİ ANLAR, HERKESİ TANIR. BÜTÜN ADA DA ONU TANIR VE SEVER... BEN DE FLOKSİ KADAR SEVERİM ONU...

Mehmet Ali & Akşamsefası

NİSAN AYI DENİZİN EN SOĞUK OLDUĞU AYDIR DER ESKİ SÜNGERCİ SOTİR ABİ... ANCAK BU MEVSİMDE DENİZ KESTANELERİNİN İÇİ DOLU DOLUDUR... ALTINA CAM TAKILMIŞ ESKİ BİR KOVA DENİZ GÖZLÜĞÜ GİBİ KULLANILIR, ESNEK OLDUĞU İÇİN ZAKKUMDAN YAPILMIŞ UCU ÜÇLÜ BİR DALLA ÜSTTEN BATIRILARAK ÇIKARILIR...

ORTADAN KESİLİP İÇİNDEKİ KUMU YIKANDIKTAN SONRA BİR LOKMA EKMEKLE VEYA ÇAY KAŞIĞIYLA PORTAKAL RENKLİ HAVYARI SIYRILIP AFİYETLE YENİR... KESERKEN AVUCUNUZDA FAZLA SIKMAYIN, BATARSA DİKENİ DERİ ALTINA GİRER, AĞRI YAPAR...

KAFKALİTRALAR, PAPARUNALAR (GELİNCİK), ENVAİ ÇEŞİT OTLAR SARAR ÇAYIRLARI... BÖREKLERİ, SALATALARI ENFES OLUR BU OTLARIN, TADINA DOYULMAZ. BU YÜZDEN BU AYLARDA OT TOPLAMAYA ÇOK ZAMAN AYRILIR. ELDE BIÇAK VE SEPET BU ORGANİK AÇIK BÜFEDEN OLABİLDİĞİNCE FAYDALANILIR...

YEDİ DERDE DEVA MUCİZE KUŞKONMAZLAR TAM BU MEVSİMDE FİLİZLENİR, DERE TEPE DOLAŞIP HERGÜN ARANMALIDIR... ASPARAGUS DENİLEN KUŞKONMAZA BURDAKİ YEREL DİLDE SFARANGİ DERLER. MUĞLALILARIN İSE TİLKİŞEN DEMELERİ GÖNLÜMÜ ŞEN EDİYOR...

KEÇİLER YİNE YEMİŞLER AĞAÇ FİDANLARIMI... SERBEST HAYVANCILIK BU ADADA SERBEST AĞAÇ DİKMEYE OLANAK VERMİYOR. HERŞEYİNİZİ, KENDİNİZİ BİLE EN AZ BİR BUÇUK METRE YÜKSEKLİKTE TELLE KAPATMANIZ GEREKİYOR. BEN TELİ PEK SEVMEDİĞİM İÇİN BAHÇENİN VE AĞAÇLARIN ETRAFINI TEK TEK ÖRÜP KAPATIYORUM AYITLA. MÜTHİŞ ZAHMETLİ BİR İŞ. ZAMAN, SABIR VE TAKAT GEREK,. HERKES GÜLÜYOR BANA, KEÇİLER BİLE...

O DA NE, ZEYTİN AĞAÇLARIMI BUDAMAYA GİTTİĞİMDE KEÇİLER KADAR ÖNEMLİ BİR SORUNLA DONUP KALIYORUM... ODUN HIRSIZLARI BENDEN ÖNCE GELİP KÖKÜNDEN BUDAMIŞLAR BAHÇEDEKİ AĞAÇLARI, CANIM PIRNARLARI. KALIN GÖVDELİ AYITIMI DA ACIMADAN KESMİŞLER. ZEYTİNLERE BİLE ACIMIYOR BAZI ODUN HIRSIZLARI. VİCDANSIZLIK BU, NASIL YAKMAK İÇİN AĞAÇ KESİLİR!... YERKÜRENİN ÇIĞLIĞI KULAKLARIMDA ÇINLIYOR: "İNSAN DOKUNMA ARTIK BANA!..."

ŞUNU DA KES HAVA ALSIN VRE... ŞU KURU,KURULARI DAİMA KESECEKSİN!..

EMANET ALDIĞIM 40 KADAR KUTSAL ZEYTİN AĞACI VAR BUDANMASI GEREKEN. YILLARDIR EL SÜRÜLMEMİŞ, FAKAT BU HASSAS İŞİN SIRLARINI HENÜZ BİLMEDİĞİM İÇİN ADALI BARBALARDAN BİRİ GÖSTERİYOR, BEN BUDUYORUM. ONLAR İYİ BİLİYORLAR ÜZÜMÜ, ZEYTİNİ... YANLIŞ VE ZAMANSIZ BUDARSAN AĞACI KÖRELTEBİLİRSİN... MESELA YAĞMURLU HAVADA ZEYTİN BUDANMAZ DİYOR BİR BARBA, ISLAK DALA MERDİVEN BİLE DAYANMAZMIŞ...

FUUUFFF!..

DUMP DUMP

DEDİM YA TELLERİ SEVMİYORUM. AYITLARDAN BAHÇE ÇİTİ ÖRMEK İÇİN SAĞLAM, UZUN KAZIKLAR ÇAKMALIYIM. SAYISIZ KAZIK LAZIM. ÇİZMEK İÇİN KALEM AÇACAK DURUMDA DEĞİLİM, HERGÜN KAZIK YONTUYORUM. BU ÇEVİRDİĞİM SINIRLAR ASLINDA BAHÇENİN DEĞİL BENİM SABIR, SEBAT, SÜKUT ÜÇGENİMİN SINIRLARI... BUNU BİLMEK İSTİYORUM...

İŞTE DOSTLAR BANA BAHAR BUDUR VE TÜM BU İŞLERDEN DOLAYI BAHAR ÖZEL SAYISINDA ÇİZEMEYECEĞİM, AFFINIZA SIĞINIYORUM... FLOKSİ İKİ SAAT SONRA UYANDIR BENİ, DAHA YAPACAK ÇOK İŞİMİZ VAR, ZZZZZZZ, HOOORRR...

Mehmet Ali & Akşamsefası

Picnic

alper çelik

HADİ BEYLER, BAYANLAR HAZIR MIYIZ?! ERMAN HAZIR MISIN OĞLUM?!

HAZIRIM LAN! MANGAL İNDİ Mİ MANGAL?

İNDİ, ETLERİ UNUTMA SAKIN!

HAVALARIN DÜZELMESİ ŞAHANE OLDU LAN! PİKNİĞE GİDİYORUZ PİKNİĞE! YARDIRR KAPTAN!

HAHAH!

KİKİKİ!

KİKİKİ!

BAS GAZA KABLAN!

GAZA GELME LAN!

ÇEKİN CİĞERİNİZE ÇEKİN! OH MİSS!

DELİRDİ BU DA!

HER ŞEY DOĞAL DALINDAN, KOPARIN YEYİN!

OHHH ENDORFİN DOLDUM LAN RESMEN!

OĞLUM BOŞ BOŞ KONUŞACAĞINA MANGAL İÇİN ÇALI ÇIRPI TOPLA!

LAN BEN ENDORFİN DİYORUM SEN ÇALI DİYON!

G.TÜNDEN ENDORFİN PÜSKÜRT DE YAKAK MANGALI O ZAMAN!

SONRA

OH LAN İYİ DOYDUK HA!

BEN ŞİMDİ SALGILADIM ENDORFİN!

P.Ç!

NEYSE ÖHÜM, BİZ ŞÖYLE BİR GİDELİM, YEDİKLERİMİZ ŞEY OLSUN, ERİSİN!

OOO ÇALILIKTA SEKS!

BİZ DE ŞÖYLE BİR GİDELİM Mİ LAN, BÖĞÜRTLEN FALAN YERİZ!?

YOK YA BİZ BÖYLE İYİYİZ SEN GİT AMA!

OOO YİYİŞME!

OOOHH ULAN DOĞA BE! HER ŞEY DALINDAN GDO'SUZ TAZECİK, YEMİNLE ÇADIR KURUP BURADA KALICAN!

KİKİKİ!

NOLUYO LAN?!

AB BAWW!

MERHABA KIZLAR? NE İŞ CENNETE Mİ GELDİM NEY OLDU BANA?!

YOK YA NE CENNETİ, BİZ ŞURADAKİ NUDİST KOMÜNDE KALIYORUZ, SEN DE GELEBİLİRSİN İSTERSEN!?

NUDİST HE Mİ?

SAATLER SONRA

AÇMIYOR ABİ! DELİRECEM, GECE OLDU!

YOK ABİ BEN POLİSİ ARIYORUM, KESİN BİR ŞEY OLDU LAVUĞA!

ERMAN!

ERMAN!

POLİS

ERMAN!

ERMAN

OF ERMAN YA OFFF!

O SIRADA...

SON

Mehmet Ali & Akşamsefası

Mutluluk Baskisi

Nafer Ermiş

Sonunda bahar da geldi. Dışarıda vicdansız bir hava var. Üstelik de pazar sabahı. Güneş zalimce tepede parlıyor. Kuş cıvıltıları dehşet verici. Sokakta acımasız bir neşe dalgası. Sen beton binaların arasına sıkışıp kalmışsın ama burada bile kuş cıvıltıları eksik değil, taşların arasında yeşeren otlar eksik değil, bahar geliyor, doğa yavaş yavaş uyanıyor ve sen hala evde kış uykusuna devam ediyorsun, şu an hızla asosyalleşiyorsun. Toplumun dışında kalıyorsun. Bunu daha fazla sürdüremezsin. Bütün dünya uyanıyorsa sen de uyanmalısın, dünya eğleniyorsa sen de eğlenmelisin. Bir an önce dışarı çıkmalı, doğaya karışmalı, çocuklar kadar mutlu, kuşlar kadar enerjik olmalısın. Bir an önce sosyalleşmek zorundasın, mutlu olmak zorundasın. Toplum senden bunu istiyor, ailen bunu istiyor. Dedelerin de yaşıyor olsalardı bunu istiyor olurlardı.

İşte, yeni gelen baharlar, güneşli pazar sabahları, cumartesi akşamları bende hep böyle bir sosyalleşme baskısı yaratır. Yılbaşı akşamları evde yalnız kalınabilecek en korkunç gecedir. Hafta sonu akşamlarında herkes dışarı çıkar, barlarda bahçelerde eğlencenin dibini bulur, kısa aşklar yaşayıp pahalı içkiler içer... ve bütün bunlar olurken sen evde tek başına kös kös oturamazsın. Yılbaşı akşamı bütün dünya dışarıda maytap patlatırken sen evde tek başına televizyon izleyemezsin. bahar gelip çiçekler açtığında da aynı şey olur, sen o loş odanda bilgisayarın başında ya da dizlerine koyduğun kitabınla oturamazsın, hayat dışarıda akıp gitmektedir ve sen bu hayatın giderek daha çok dışında kalmaktasındır. Ama yine de sen çıkamazsın. Çünkü bilirsin ki çıksan da onların arasına karışamayacaksın, güneş ışığı ilk kez bahçeye çıkan hücre mahkumu gibi gözlerini kamaştıracak, sahilde oturup martılara simit atan çiftin yanına gidip oturamayacaksın, dondurması eriyip ellerine akan çocuklardan olamayacaksın, arkadaşlarınla gidip plajda boğuşamayacaksın. Hayat senin olmadığın yerde akıp gitmeye devam edecek. Üzerindeki bu gereksiz baskı da tam anlamıyla yaraya tuz basmak. Bilsen ki hava güzel değil, bilsen ki bahar henüz gelmemiş, bilsen ki dışarıda yağmur var, dışarıda kar var, bilsen ki o gece bütün barlar kapanmış, kafeler tatilde, bilsen ki kimseyi sahile sokmuyorlar, martılar ortada yok, simitçiler kayıp... işte o zaman huzur içinde evinde oturabilirsin, kendini güvende hissedebilirsin, işte o zaman hayatın tam ortasındasındır, kendi hayatının tam ortasında, zaten sorun da bu değil mi, biz başkalarının hayatına karışıp gitmek isteyen varlıklar değil miyiz, onların hayatının tam ortasında yer almak değil mi istediğimiz şey, dondurması eriyen çocuğun dondurmasını almak değil mi, sahilde kızın elini tutan o herif olmak değil mi... belki de değil, ama istesek de olamıyoruz ve bunların varlığı, bu hayatların şu an dışarıda akıp gitmekte olduğunu bilmek bizi huzursuz etmeye yetiyor, huzursuz etmekle kalsa yine iyi, deli ediyor, oysa evde de, evin alacakaranlığında perdeleri çekip internette dolaşsan da, bir köşeye çekilip kitap okusan ya da televizyonda pazar sürprizi izlesen de bu hayat senin hayatın ve sen bu hayatın tam ortasındasın, kaçırdığın hiçbir şey yok, o kaçırdığını sandığın şeyler senin değil, onları zaten hiçbir zaman elde edemeyeceksin. Filmlere özenme,margarin reklamlarındaki kahvaltılara özenme, çünkü o zaman mutsuz olursun, çoban mutluluğu peşinde koş, kendi hayatının çobanı ol, dağ başında her şeyden habersiz koyunlarına kaval çalarak hayatını sürdürmen gerekmez, sadece kendi hayatının çobanı ol, ona hakim ol, o an dışarı çıkmak istemiyorsan çıkmam gerek baskısından kurtul, çıkman gerekmiyor, sen hep uyanıksın zaten, bahar geldi diye uyanacak bir doğa parçası değilsin, aylarca ininde uyuyan ayı değilsin, kışın geçmesini sabırla bekleyen ağaç değilsin, baharda uyanmak nedir, o doğanın işi, sen doğa değilsin, doğadan kopalı çok oldu, artık doğayla birlikte uyanamazsın, sen zaten hep uyanıksın, sen kışın da çektin bu hayatın yükünü karda da çamurda da ve güneşli havalarda da çekeceksin, cumartesi akşamlarında da çekeceksin, huzurlu pazar sabahlarında da. Sen bu hayat için yaratılmamış olabilirsin. İnsan doğasına uygun olmayan bir hayat biçimi geliştirmiş olabilirler. Kendi kendine uydurduğu hedeflere ulaşamadığı için mutsuz olmak sadece insanoğlunun başarabileceği bir şeydir. Hedeflediği avı bir türlü yakalayamayan bir aslanın oturup ağladığını gördün mü hiç, göremezsiniz, o bir an duraklar ve geri döner, başka bir avın peşinde koşmaya başlar. Ne ciddiyetini bozar ne kararlılığını. Ama biz oturur ağlarız. Dışarı çıkıp martılara simit atamıyoruz diye evde mutsuzluktan mutsuzluğa koşarız. Koşamayız da. Bu koşu için bile enerjimiz yoktur aslında. Bedenimiz uyuşmuştur, bütün gün evde olduğumuz halde yorgunuz, uykumuzu alamamışız, işimiz gücümüz olmadığı halde pazar sabahı erkenden kalkmış bilgisayarın başına oturmuşuzdur ve kahretsin ki dışarıda güzel bir hava vardır, aylardır ilk kez doğru dürüst bir güneş parlamaktadır, korna sesleri, çocuk cıvıltıları, seyyar satıcılar, senden uzakta büyük bir festival yapmaktadır ve sen gitsen de aralarına karışamayacağın bu şölene katılamadığın için kendini dışlanmış hissedersin, sanki seni kimse davet etmemiştir ya da giyecek kıyafetin yoktur.

Bırakalım bahar gelsin ve doğa uyansın... biz ondan kopalı çok oldu, biz artık uyanamayız. Hoplayamayız, koşamayız, sahilde oturamayız, kızın elini tutamayız... Bize bahar yorgunluğu yakışır, sonbahar hüznü yakışır, sabah mahmurluğu, akşam rehaveti yakışır.

Kim bilir, belki de mutlu olmak zorunda değiliz.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Saçlarından gelen keklik yaprağı kokusuyla uyandı. Burnu alışık olduğu gibi karanfil, gül, sümbül ve dağ kittlerinin* kokusunu da almak istedi ama beceremedi.

Gördüğü sırçeyi* hatırlamaya çalıştı. Annesinin gül bahçesinde gülün dikenli parmağına batıyor ama canı yanmıyordu. Parmağından, damla damla akan kan yerde bir göl oluşturuyor, bu küçük göl Neblye'nin yüreğine ıslak bir sıkıntı olarak yerleşiyordu.

Yatağından kalkarken, tetesine anlatmak için sırçeshi aklında tuttu.

Mintanını giyerken gözüne takıları, oburca yediği kaçamaklardan dökülen pekmez lekelerinin izlerini tıpkı dizlerindeki çocukluktan kalan yara izlerini eteğiyle kapatır gibi cepkeniyle kapattı.

Fıtasını taktı, anasının uzun kış gecelerinde, gaz lambasının kör ışığında ördüğü pire izi motifli gezeve şöşenlerini* ayağına çekti. Sonra da suskun kara cızlavetlerini giydi.

Uzun süredir sümüklerini yerine silmekten vazgeçmişti. İsminin baş harfi işlenmiş beyaz patiska mendilini cepkeninin cebine koydu.

Şarpasını anasının hareketini taklit ederek, bir kere de kaydırmadan taktı.

Evden çıkmadan önce aynaya baktı ve kendini yeni açmış bir papatyaya benzetti.

Kendini dışarı attığında, evlerinin vratalarını süslemek için söğüt dalları toplamış neşeli jenaları* gördü. Yarın gürgürdenli. Bahar havasının etkisiyle kendisini havada dönüp duran pamukçuklar kadar hafif ve uçucu hissediyordu. Piperefkaların peşine takılıp tetesinin yolunu tuttu.

Her zamanki gibi köprüden değilde, şöşenlerini çıkartıp dereden geçti. Ayaklarıyla oynaşan serin sulardan baharın tazeliği bütün vücuduna yayıldı.

Çataktan geçerken ürperdi. Gavur çatağı derlerdi buraya. Hakkında korkunç hikayeler anlatılırdı. Korkusunu dağıtmak için evine gittiği tetesini düşündü.

Tete ana yarısıdır derdi anası. Tetesi anasına baktığı gibi bakardı, Neblye'ye. Sevgiyle...

Alçesi ve Nanası ise Neblye'ye anasına baktığı gibi bakarlardı. Anasında bulmaya çalıştıkları kusuru, Neblye'de yakalamaya çalışır gibi tenkitçi...

Karanfil, gül, sümbül kokularıyla birlikte kombos kokusu geldi burnuna bahçeden. Manca yapmak için domates, piparka, kornik toplayan Kombos yemeği kokulu alçesini gördü. Neblye, banisaları alçesi gibi içtahla götürürken "aman kızım benzema alçene" derdi anası. Aslında benzemesini istemediği, Değirmen taşına benzettiği alçesinin koca kıçıydı.

Tetesi laubu çıkıkçı olan kayratasına yardım ederdi. Bacağı, kolu kırılan soluğu bu evde alırdı. O gün tetesinin başı kalabalıktı, Neblye'nin sırçesini dinleyemedi.

Tete: Teyze - **Kayratası:** Komşu - **Domata:** Domates - **Piparka:** Biber - **Kornik:** Soğan - **Banisa:** Börek - **Laub:** Lakap - **Kiti:** Çiçek - **Mintan:** Gömlek - **Kaçamak:** Mısır unlu pomak yemeği - **Fıta:** Elbise üstüne takılan önlük - **şöşen:** El örgüsü uzun yün çorap - **Cızlavet:** Kara lastik - **Vrata:** Kapı - **Jena:** Kadın - **Gürgürden:** Hıdırellez - **Alça:** Hala - **Nana:** Yenge

Mehmet Ali & Aksungur Fas

Tetesinin ne diyeceğini bilirdi. Sırçesini yorumlayışına göre ya yüzü aydınlanacak, ya da Nebiye'nin göremediği bulutlar tarafından gölgelenecekti. Sonunda "Kıçın açıkta kalmış" deyip, abası için ayırdığı taze yaysaları Nebiye'nin eline tutuşturacaktı.

Peşine takılan kuçelerden habersiz, havada uçuşan pamukçukların peşine takılıp evinin yolunu tuttu.

Kuçelerin ortasında kalan Nebiye o kadar hazırlıksızdı ki bu kuşatmaya, sadece korkudan düşüp bayılmak yerine, dizleri titreyerek ayakta kalmayı becerebildi.

Aslında bahar havasının baş döndürücü kokusuyla sarhoş olmuş bu kuçelerin ayıkken parçalayabilecekleri Nebiye'ye, salyalı, hınıtılı bir diş gösterisi..

... bir iki hıçkırıklı kuru havlama

HAUV

... Yalpayarak yapılmış bir ısırma teşebbüsü

... ve Nebiye'nin nerden geldiğini anlayamadığı bir taşın darbesiyle

... kurtulmuştu

Nebiye taşın geldiği tarafa dönünce, kurtarıcısını, Hüseyin'i gördü.

Onun uzunluğunu, çok sevdiği kavak ağaçlarına benzetti. Utanıp gözlerini kaçırmak isterken, gözlerine bakmaktan kendini alamadı.

Hüseyin Nebiye'ye, Nebiye'nin aynada kendine baktığı gibi baktı ve onu saçlarına karanfil takmış yeni açmış bir papatyaya benzetti.

Gürgürden sabahı, anası Nebiye'yi bütün gece ayışığında bekletilmiş, gül, sümbül, kekik, karanfil ve dağ kittiel kokan sularla yıkadı.

Nebiye'nin başını sıkıca göğsüne yaslayıp, saçlarındaki düğümleri mariler söylerek açtı.

Mane mane mantufar
benden yara çok selam
incinmesin küsmesin
ben de varım bir zaman

Nebiye, en güzel fistanını giyip, anasıyla birlikte, anasının derede bahar banyosu yapan arkadaşlarının yanına gittiler.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Anası ve arkadaşları derenin berrak sularıyla vücutlarını kutsadılar. Nebiye onları izlerken kadınlardaki neşenin bahardan mı, yoksa söyledikleri manelerden mi geldiğini anlayamadı..

Yaş nane kuru nane
topladım tane tane
Sevdiğime vermezsen
Niye büyüttün anne

Siyah saçı örmezler
Seni bana vermezler
Gel beraber kaçalım
Karanlıkta görmezler

Ördel gölde yüzer mi
Kanadını süzer mi
İnsan sevdiği kızı
Mektup için üzer mi

Gam kederi atalım
Enginlere batalım
Seni bana benziyorsan
Gel beraber yatalım

Avlunun gediğine
Geldin mi dediğime
Cennet istersen baba
Ver beni sevdiğime

Artık devoyka değildi Nebiye. Büyümüştü. Anası onu salıncaklara götürdü. Konçe köyünün çoşkaları aşklarını itiraf ettikleri bu günü iple çekerlerdi. Sevdalı oldukları kızları, salıncakta sallarlardı.

Nebiye gürgürden akşamı, gül diplerindeki dilek çömleğine mavi boncuklu bileziğini atmıştı. Sabah maneci kadını, çömlekten çıkan her bir ziynet eşyası için maneler okumuştu kızlara. Nebiye'ye çıkan mane şöyleydi.

Bahçede yeşil çınar
Boyu boyuma uyar
biz bir çift kumruyuz
ayırmaya kim kıyar.

Bu çınar Hüseyin'di. Nebiye'yi, kumrular gibi bulutlara uçurdu salıncakta o gün.

Bazen kızlar önde kıkırdaştılar, bazen kızlar çoşkalar hep birlikte şakalaştılar. Bazen de çoşkalar önde, kızlar arkada maneler söylediler. Birbirlerini izleyerek pembe beyaz çiçekleri yüzlerinde açmış gülücükler gibi duran mutlu kiraz ağaçlarının altından geçerek köye döndüler.

Mehmet Ali Akşamsefası

Devoyka: Küçük kız - **Çoşka:** Genç çocuk

O gece evlerden hasırlar, odunlar getirildi ve köy meydanında büyük bir ateş yakıldı. Y etmişlik neneler son bir gayretle çocuklarına, çocuklar neşeyle annelerinin kollarına, Nebiye'yle Hüseyin ise birlikte yeni bir hayata atlar gibi atladılar ateşin üzerinden sırayla. Hepsi ateşin üzerinden atlarken kışın pirelerinden, bitlerinden kurtulduklarını düşünüp, kendilerini yenilenmiş, temizlenmiş hissettiler.

Bahar gibi çarpmıştı Nebiye'yi, Hüseyin. Nebiye mutlu bir yorgunlukla yatağına yattı. Rüyasında Hüseyin'le birlikte ateş üstünden neşeyle atlamaya devam etmek istedi ama o kadar yorgundu ki deliksiz bir uykuya daldı.

Uykusunun en derin yerinde, Anası korkudan açılmış gözlerle uyandırdı Nebiye'yi. Kötü bir şeyler olduğunu anladı Nebiye. Anasının gözleri, sadece Nebiye için korktuğunda bu kadar açılırdı.

Nebiye'yi çeyiz sandığına sakladı anası hiç ses etmemesini ve hiç çıkmamasını tembihledi kızına. Anasının korkusu, babasının çaresizliği şimdi Nebiye'ye geçmişti.

Nebiye kaldığı karanlıkta, bir tekmeyle kırılan kapılarının gürültülü sesini duydu önce, sonra bağırıp çağıran emirler veren hoyrat adam seslerini...

Anasına kızının nerde olduğunu sorduklarını duydu Nebiye, sonra annesinin inatçı sessizliğini, babasının hıçkırık sesiyle duydu.

Anasının yalvarışlarını duydu Nebiye, sonra cevapsız kalan hıçkırık seslerini. Çetenin alıp götürdüğü babasının yanaklarından süzülüp çergaya düşen sessiz gözyaşlarının sesini de duydu.

Sonra anasının yalvarışlarını tepesi atan hoyrat adamın sinirden seyiren yüzünün sesini duydu, buna diş gıcırtıları eklendi.

ve kulaklarında patlayan anasını öldüren sesi duydu.

TAK

TAK

Bütün sesler kaybolduğunda odaya dolan çaresiz insan seslerini duydu.

Nebiye hiç ağlayamadı, anası boğazına kocaman bir düğüm olarak takılı kaldı.

Anasına son bakışı donup kaldı gözlerinde Nebiye'nin. O geceden sonra her şeye ve herkese dolu gözlerle, birazı sonra ağlayacakmış gibi bakıp.

Sağ kalanlar o gece, selo* Konçe'yi sessizce terkettiler.

Hayatlarının en uzun yolculuğuna sadece ayaklarındaki çipeler, sırtlarındaki döşekler ve yanlarına aldıkları kozalarla çıktılar.

Güzel genç kızları alıp götüren çetelerden saklamak için Nebiye'yi posteklyle örttüler.

Bu yolculukta Nebiye'yle, Hüseyin birbirlerine daha da sokulcular. Bir gece Hüseyin, Nebiye'nin saçlarından gelen taze kitti kokularının sarhoşluğuyla Nebiye'nin mısır püsküllü saçlarını okşadı.

Nebiye bu okşamayı cevapsız bırakmadı. Güzel başını Hüseyin'in ona güven veren göğsüne yasladı. Hüseyin, Nebiye'nin boğazında takılı kalan koca düğümü, tıpkı Nebiye'nin anasının, Nebiye'nin saçlarındaki düğümleri çözer gibi çözdü. Nebiye o gece ilk defa çok ağladı.

Mehmet Akif Akşamsefasıl

Çerga: Kilim - **Selo Konçe:** Konçe köyü - **Çipele:** Ayakkabı - **Koza:** Koyun - **Pösteki:** Koyun postu - **Kitti:** Çiçek

Elvida Alse, Piperefka Nene, Kokoşka Atike, Karabacak Fayık, Kelemeciler, Uşalliler, Nebiye ve Hüseyin uzun ve meşakatli yolculuklarından sonra yeni hayatlarını kuracakları Kırk Kilise şehrine geldiler.

Nebiye ve Hüseyin evlendiler. Nebiye telli, duvaklı güzel bir nevesto oldu.

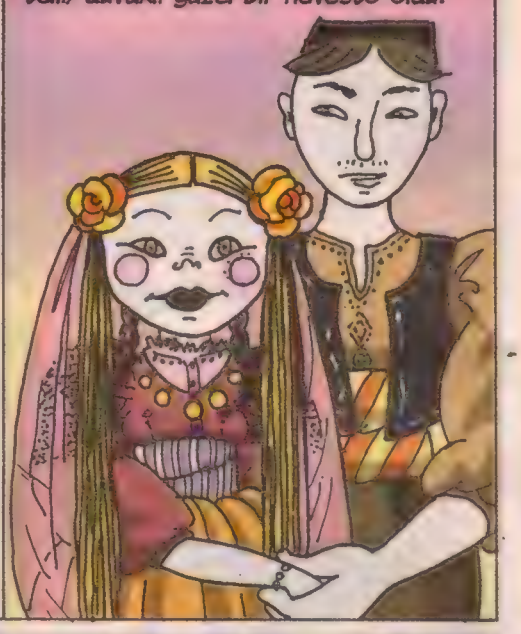

Nebiye her gece tütünden dönen Hüseyin'i maniler söyleyerek karşıladı.

Hasat zamanı Nebiye, hamarat elleriyle yaptığı tereyağlı, ulaşıklı banisaları, balkabaklı gole pidelerini, bakır safalarla içtikleri buz gibi ayranları, hardaliyeleri Hüseyin'e taşıdı. Birlikte kırçma yaptılar.

Hüseyin çalışkanlığı ile kısa sürede tütün tarlasına gündördü, buğday tarlalarına tuberisa, dinya ektikleri bostanı, kuruşka, yabuka ağaçları olan meyva bahçesini de kattı.

Bir gün köyün kusur bulucu, laup takıcı iki kadını Kara Ava ve Dobracı Fatime, Nebiye'yi ziyaret ettiler. Nebiye'nin lezzetli banisalarını afiyetle yiyen Kara Ava, Nebiye'nin meşe küllü sularla yumuşattığı, çamaşır sodalarıyla açtığı, kendi sakız gibi beyaz patiskalarına benzettiği beyazlığını kıskanıp dikkati hamaratlığına çekmek istedi. Hamarat Nebiye dedi ona ama Nebiye'nin insanı bir kır gezintisine davet eden, çimen yeşili gözlerine hayır diyemeyen Dobracı Fatime, bütün dobracılığıyla son noktayı koydu. Güzel Nebiye..

Köyün erkekleri, Hüseyin'in uzun boyuna, çalışkanlığına, tütüncülük yapmasına, dilindeki anlaşılmaz kelimelere bakıp ona çoktan Pomak laubunu takmışlardı bile. O artık Pomak Hüseyin'di.

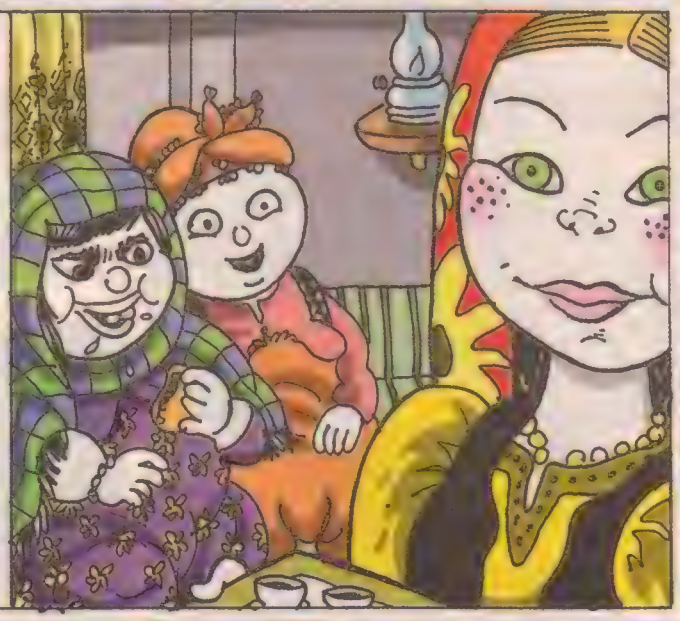

Nebiye'nin iştahı açılmıştı. Kendinden geçerek tereyağlı banisalar yiyor. Banisaları yerken pekmezli kaçamakları, kiseleçli salataları hayal ediyordu. Kornik kokusunu ise midesi kaldırmıyordu. Hüseyin gece yarısı komşunun bahçesine dalıp karısının canının çektiği yeşil sliyvaları topluyordu.

Dokuz ayın sonunda Güzel Nebiye ile Pomak Hüseyin'in Nebiye'nin aş erdiği sliyvalar gibi yemyeşil gözlü bir kızları oldu. Ona Bahar adını koydular. O kız benim annemdi.

Bu hikayeyi çizerken benim de canım Nebiye gibi tereyağlı peynirli banisaları, balkabaklı gole pidelerini, rasol turşularını istedi. En büyük mutluluğu bu yemekleri yapıp bana göndermek olan uzaktaki annemi çok özlediğimi farkedip üzüldüm.

Abartmıyorum annem televizyondan gelen "Balkanlardan gelen soğuk hava dalgası, yurdumuzu etkisi altına alacak" anonsuyla çocuk gibi sevinirdi. Ben de Balkanlar'dan gelen çok sevdiğimiz bir akrabayı bekler gibi sevinçle beklerdim soğukların gelmesini.

Anneme telefonda nenemin, dedeme söylediği maneyi sordum. O da sizin için söyledi.

Mehmet Ali & Akşamserası

Nevesto: Gelin - **Kırçma:** Hasat sonu yemeği - **Kiseleç:** Kuzu kulağı otu - **Sliva:** Erik - **Rasol:** Lahana - **Kuruşka:** Armut - **Yabuka:** Elma

ramize.erer@leman.com.tr

METALOBÜKÜLÜYO

Sinan arık
sinanarik@sinanarik.com twitter.com/ariksinan

MEVZU LİSEDEYKEN BAŞLADI.. KENDİ ÇAPIMIZDA BİR ROCK GRUBUMUZ VARDI FAKAT HALA GRUBA İSİM BİLE BULAMAMIŞTIK!.. LİSEDEKİ HARDAN OLSA GEREK, TEK EKSİĞİMİZ İSİMMİŞ GİBİ TAKILIYORDUK, "COOL"DUK!..

LAN BURCU İKİ GÜNDÜR BENİ KESİYO FARKINDA MISIN?!

STRET BURCU'YU! TELEFONU VERSENE!..

VERMEM OLMV NASIF HOCA AFFETMİYO, ALIYO TELEFONU!..

ÜFF VER İŞTE MINA KOYİİM! BİŞEY OLMAZ!..

FİİLLER

OLM DUR!..

BİZİM NECO OYUN MANYAĞIYDI.. AYNI ZAMANDA GRUBUN BASÇISI!..

FİİL

YAKALAT DA SİKİİM EBENİ!..

ÜFF ŞU KELEBEKLİ TOKADAN DA HER KIZDA VAR MINA KOYİİM!..

OYNAMASANA BE SALAK!

SIFAT

EHE EHE!..

OYNAMA DEDİM ŞUNU!..

_İSİM

METAL O BÜKÜLÜYO!

ÇTAK!

T-TABİ YA!..

TEBEŞİRİ YEMEMLE KAFAMDA AMPUL YANDI!.. GRUBUN ADINI BULMUŞTUM!..

"METALOBÜKÜLÜYO" DİYE GRUP MU OLUR AMK! METALİKA FONTUYLA YAZALIM Bİ DE TAM OLSUN!..

OHA MANTIKLI!..

HEM BİZ METAL GRUBU MUYUZ LAN! GRANCIZ!..

BUNU BİLİYON MU KANKA?! CİYU CİV..

_KİMMSEYİ GÖRMEDİM BENİN SENNDEN DAHA!..

TISS!

TIP! TIP!

DUP!

HER NE KADAR GRUPTAKİLERİ İKNA EDEMEMİŞ OLSAM DA, GRUBUN KURUCUSU OLARAK BEN ÇOKTAN KARARIMI VERMİŞTİM!.. GEREKİRSE YOLLARI BİLE AYIRIRDIM!..

ZATEN LİSE BİTECEKTİ, ÜNİVERSİTEDE KİM BİLİR NERELERE DAĞILACAKTIK!.. ONLARA BELLİ ETMESEM DE, BERABER DEVAM EDECEĞİMİZİ SANMIYORDUM..

TIS!

_SANA NERDEN RASTLADIĞIM!..

TISS!

TIP!

MUHTEMELEN OKULUN PİLAV GÜNÜNDEKİ KONSERİMİZ BERABER SON ÇALIŞIMIZ OLACAKTI.. PROVALARA ÇOKTAN BAŞLAMIŞTIK HATTA..

Kİ ÖYLE DE OLDU.. PİLAV GÜNÜNDE SON HARIMIZI ATTIK VE SON KARNELERİMİZİ ALDIK..

_AĞŞK İÇİN ÖLMELİ AŞK O ZAMAAN AAĞŞK!.. AŞK İÇİN ÖLMELİ AŞK!..

(10-15 KİŞİ İÇİN ON GÜN PROVA YAPMIŞTIK EVET!)

YAZ BOYUNCA ARAYIP SORMADIK BİRBİRİMİZİ.. (NE SIKKO GRUPMUŞUZ BOYLE DE DAĞILINMAZ KİLİ) SONRA SINAV MEVZULARI FİLAN DERKEN, KONSERVATUARA KAPAĞI ATAMAYINCA %50 BURSLA ÖZEL BİR ÜNİVERSİTENİN TAKI TASARIM BÖLÜMÜ'NE BAŞLADIM! MAKSAT ÜNİVERSİTEYE GİRELİM.. NASILSA MÜZİK YAPARAK SÜRDÜRECEKTİM HAYATIMI!.. DERKEN OKUL ZAMANI GELDİ, YENİ ORTAM, YENİ KIZLAR, YENİ İMAJ KAFASIYLA BAŞLADIK OKULA..

ÇOK GEÇMEDEN OKULDA TANIŞTIĞIM ARKADAŞLARLA GRUBU KURMUŞTUK BİLE..

YAV İSİM KONUSUNDA EMİN OLAMADIM BEN!..

ÇOOK SÖKÜR BİN SÖKÜR!..

"REST" Mİ OLSA?!

O NE LAN ERGEN GİBİ!

KORGEN?!

YOK AGA "METALOBÜKÜLÜYO" GÜZEL!..

İLK SENE OKULUN KONFERANS SALONUNDA İKİ KONSER VERDİK VE SENE SONUNDA BAHAR ŞENLİĞİNDE ÇIKTIK.. LİSEDEKİ PİLAV GÜNÜNDEN PEK FARKI OLMASA DA OKULDA İYİCE TANINMIŞTIK!.. BİR YANDAN DA BESTELER YAPIP ALBÜM HAZIRLIKLARINA BAŞLADIK!..

YAAZDIN ÇİİZDİN AMMAN AMAN AMAN!..

TISS!

TIP!

ÜÇÜNCÜ SINIFA KADAR BÖYLE SÜRÜNCE, DEĞİL OKULDA TANINMAK, TÜM OKUL TİKSİNMİŞTİ ARTIK BİZDEN!..

KANKA BU DÖNEM SALI YAPALIM KONSERİ!.. OKULUN EN YOĞUN GÜNÜ! HAZIRLIKLARIN FİLAN HEP DERSİ VAR!..

BENCE ALBÜME KADAR KONSERLERE ARA VERELİM!..

NEREDEYSE ÜNİVERSİTE BİTECEKTİ, HALA BİZDEN Bİ CACIK OLACAĞI YOK!.. TAM BİN BİR ZORLUKLA BESTELERİ BİTİRİP Bİ ARANJÖRLE ANLAŞMIŞTIK Kİ, SON DARBEYİ YEDİK!..

N-NASI LAN?! NE DEMEK HERİF BALAYINA ÇIKMIŞ?!

PİDE BÖREK

NE HİKMETSE YILLARCA BİTMEDİ O BALAYI!.. PARALAR GİTTİ, ÜNİVERSİTE BİTTİ VE HERKES YOLUNA DAĞILDI.. BENSE BİR KELEBEKLİ TOKAYLA BAŞLAYAN VE TAKI TASARIM BÖLÜMÜYLE DEVAM EDEN KARİYERİME AYNI ROTADA DEVAM ETTİM..

PARDON KELEBEKLİ TOKA VAR MI ACABA?!

YAKUP ABİ SEN BAKAR MISIN MÜŞTERİYE?!

TEK EKSİK MÜZİKTİ!..

Mehmet Ali & Akşamsefası

Toka

Nurgül KAAN

Yeni Yıl

Koş ayol koş iyi yetiştin, şimmdi başladı daha. Yesyeni, gıcır gıcır bi yıl.. Dünya artizliği bıraktı, tekrar güneşe yaklaşmaya başladı. Her sene de düzenli olarak bi küsüyo bu bizimki, sonra geri barışıyorlar neyse ki. Öyle sürekli gödgöte de olmaz tabi bin trilyon yıllık ahbaplıkta. Biraz mesafe iyi gelir arada.

Artık bütün kış göğüs kafesimizde uykuya yatmış bi boz ayı gibi ağırlık yapan sıkıntılarımızdan çiçeklere, ağaçlara, sincaplara, onların o narin ve fakat vay canına ne kadar da güçlü bünyelerine bakarak, ne olursa olsun tekrar tekrar yeniden başlamaktaki kararlılıklarından feyz alarak kurtulma zamanı. Keza kanepede beslediğimiz diğer ayı gibi kıçımızda göbeğimizde semiren kilolarımızı da bahar gelince yürüyüş yaparak gerisin geri doğaya bırakırız. Yazık, evde tutmamak lâzım, doğada serbest dolaşırken daha mutlu onlar.

Timsah

Dişisinin rızası olmadan çifleşmeyen, yani tecavüz etmeyen tek hayvan. Yemeğini çenesiynen tutup döndere döndere yiyor diye uyuz oluyoduk ama haza beyefendi hayvanmış meğer. Aferin timsah. Tecavüz edenleri timsahların yanına koymak gerek, biraz insanlık öğrensinler deye. O ondan değil, öteki bundan öğrenir.

Yalnızlık

İlk dinlediğimde, 'Gökyüzünde yanlız gezen yıldızlar, Yeryüzünde sizin kadar yanlız var' diyor sandımdı çocukken. Dünyada yıldızlar kadar çok yanlız varsa, yanlızlar yanlız falan değildir ki o zaman. İnsanın 'yeryüzü, uzak gezegenlerden bakınca ışıl ışıl parlayan yanlızlarla dolu; sadece biz yakından baktığımız için ne kadar çok olduğumuzu göremiyoruz ve kendimizi yanlız sanıyoruz. Tüh, ben de keriz gibi boşuna yanlız hissedip tiriplere girmişim o zaman' demesi ve kendisini artık yanlız hissetmemesi gerek., miyor mu? Bittabii.. Çocuk kafasıyla şarkı sözünü kısmen anlamamışım ama olayın özünü anladım a dostlar. Bissürü yanlız varsa, yanlız değilsin işte sütlaç. Bu kadar da şeyapma..

Sonra okuma yazma öğrendim ve yanlız kelimesini ilk defa yazılı gördüm. 'Salağa bak, yalnış yazmış' diye düşündüm. Yan'ında kimse olmayana 'yanlız' denir sanıyordum çünkü; 'yanı olmayan', 'yansız' gibi. *Yalnız* diye yazılırmış ve yansız'dan değil, 'yalsız' kökünden geliyormuş meğer.. değil tabi. Yalnız. Yani yalın'daki, sade'deki gibi.. Sade kişi. Kaşarlı, kıymalı veya kuşbaşılı olmayan kişi.

Yalnış

Kelimeleri bazan yanlış öğrenip, esasını öğrenene kadar da doğrusunu bilenlere 'salağa bak, yalnış biliyor' deriz. 'Laminant yerine laminat yazmış, mal' deriz. Sonra doğrusunu öğrenince ne deriz?.. Bi şey diyemez oluruz, bi süre sessiz kalırız. Esas malın kim olduğu ortaya çıkmış ve egomuz ezilmiştir çünkü. Malın teki olduğumuzu farkedince egomuz eziliyor ve bi süre bi şey diyemez oluyoruz ya, en güldüğüm bi şey o hâlimiz. Bana çok oldu ondan. Bi apartmanın kapısında 'Karalüfer parasını ödemeyenler artık ödesin lütfen' yazıyordu. Ben bunu sağda solda anlata anlata onbeş yıl güldüm. Meğer doğrusu karalüfermiş zaten.

Grinin elli tonu

Fakat ne yaygara koptuydu ama haa film başlamadan. Yok efenim çok başarılı bi şeymiş, aman da ne harika bi erotik filmmiş, kendi kendini bi övmeler falan fragmanlarda.. ehfsss.. hözss.. beerp.. fuzuli şişirilmiş filmler kof çıkınca geğirtiyor biraz afedersin, ne diyodum.. evet, bu naneye erotik film diyesiler. Erotik?.. Bu film he mi? Kelime kökü Eros olan erotik yani? Ulen Eros, sevdiceğini kemerle döğmeyi salık veren bi odun değil ki. Bi de kağıt imzalatıyor, kendim ettim kendim buldum diye kontrat imzalatıyor kızlara. Tomruk kafalıya da bak hele.. Hayvanın azması, kızışmasına erotik değil, 'kösnül' denir bi kere. Filmdeki oğlan bildiğin hayvan, kızışmış ayoğlayı. Bu film erotikse, sevgilimize 'Çok erotiksin sevgilim' yerine 'Çok kösnülsün sevgilim' diyelim ve kulağına iki el de sığır gibi böğürelim madem. Töbe töbe.. Erotizm, ne kadar daha nezaketli, hassas, incelikli bi nesnedir. Bu en kıytırığından besselır uyarlaması filmin ruhunda sığırsal bir kösnüllük var işte. Herif aşırı paradan şaşırmış, aşırı para bi yerden sonra şaşırtan bi şey zaar, sırf ponpa peşinde. Ondan da bıkmış, iyice neydeceğini şaşırmış. Kamçıydı, halattı, zincirdi, yok efendim takozdu.. İnsan sevdiğine kırbaçlar mı ayı! Ama kızda da hata var. Afrikalı köleler de kırbaçlandı zamanında, sonra kapoyera dansı icat ettiler, beyaz gerzeğin ağzına yüzüne ekleştirdiler döner tekmeleri.. O yüzden a dostlar, bu filmi erotik kategorisinden çıkarıp, hiç elimizi değmeden, uzaktan bi kalasla falan itekleyerek kösnül filmler kategorisine itekliyoruz. Çok başarılı kösnül film. Tamam, ona karışmam bak. Başarısına scdımının..

Hindi

Erkek hindilerin gıdısındaki deriye 'sakal' denir. Kızgınlık, azış dönemlerinde sakalının rengi kıpkırmızı olur. Ordan anlarsın aha da bu şu an azmış diye. İnsanın erkek hindisinde de öyle olsaydı çok pratik olurdu. İsteyen agulugulu gulu geh bilibili gulu diye seslenmek suretiyle çağırır, çiftleşir. İste-meyen de amman hoca bunun sakal kıpkırmızı der uzar, yolunu değiştirirdi.

Güzellik

'Güzel idim, çirkin gözle görüldüm' diye türküsü var Nurşani'nin. O güzel.. Bir de, 'Naaber moruk?', 'N'olsun işte, iyilik güzellik'.. Benim güzellik kavramıyla alakam bundan ibaret. Onun dışında ciğersiz kapitaliz kazmaların yasladığı güzellik müzellik şeysi çok afedersins kimden aşşaa.. Bu başlığı dün diyet hapları yüzünden ölen kızcağıza, bütün güzel görünmek için debelenip, kendini hırpalayan kızlara ve onları bu saçmalıklara zorlayan dallamalara ithaf ediyorum. Baskı yapmayın lan kızlara. Siz çirkin bakıyosunuz, yoksa kız zaten güzel.

Çayır

Dünyadaki bütün 'Çimlere basmayınız!' tabelalarını yazın söküp eve götürüyorum. Baharda tekrar çıkarıp yerlerine takıyorum. Baharda çayır çimende bissürü yavru var. Çiçek yavrusu, böcek yavrusu.. Haldır huldur çiğneyip gidersek, görünmüyorlar bile yazık.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Onlar büyüyüne kadar üstüne basmak istemem. Peki büyüyünce basmak mı istersin öküzüm?.. diye yeni bir soru daha belirdi şimdi. Allahım dikkat edilecek ne çok hassas mevzu var; yaptığımız her şey bi şeye şeyapıyor.

İlintililik

İ harfinin harman olduğu kelime. Yaptığımız her minnacık hareket tüm insanlığı, komple yeryüzünü etkiliyor. Kelebek Teorisi de diyorlar; burda osuruyosun, Çin'de deprem oluyor. Burda atletin donun parfüm kokacak diye çamaşır makinasına kova kova kimya döküyosun, tee kutuplarda balıklar telef oluyor. Ordan kutup ayıları, penguenler, foklar.. Yapma, yazıktır. Daha sık değiştir donunu yeter.

Size Boru

Yuutüp'ün, Türkçe karşılığı bu. Çok tıklananlara telif ödüyor. Türkiye'den eklenen vidyolar hariç.

No Justice No Peace!

Bir Bob Marley şarkısı. Yanlış anlaşıldığında 'Kadın yoksa, dert de yok' anlamına gelir. Aslında 'Ağlama gadınım' diyor. Bu 'No woman no cry'.. 'No justice no peace'in ise yanlış anlaşılacak bi tarafı yok. 'Adalet yoksa, huzur da yok' demek. Protestocular bu sloganla amarikan polisinin bitmek bilmez ırkçı cinayetlerine 'hooo bürsss' diyor.

Mehmet Ali & Akşamsefası

CAN BARSLAN

Bir ayıya gelen bahar belki de en güzel bahardır!

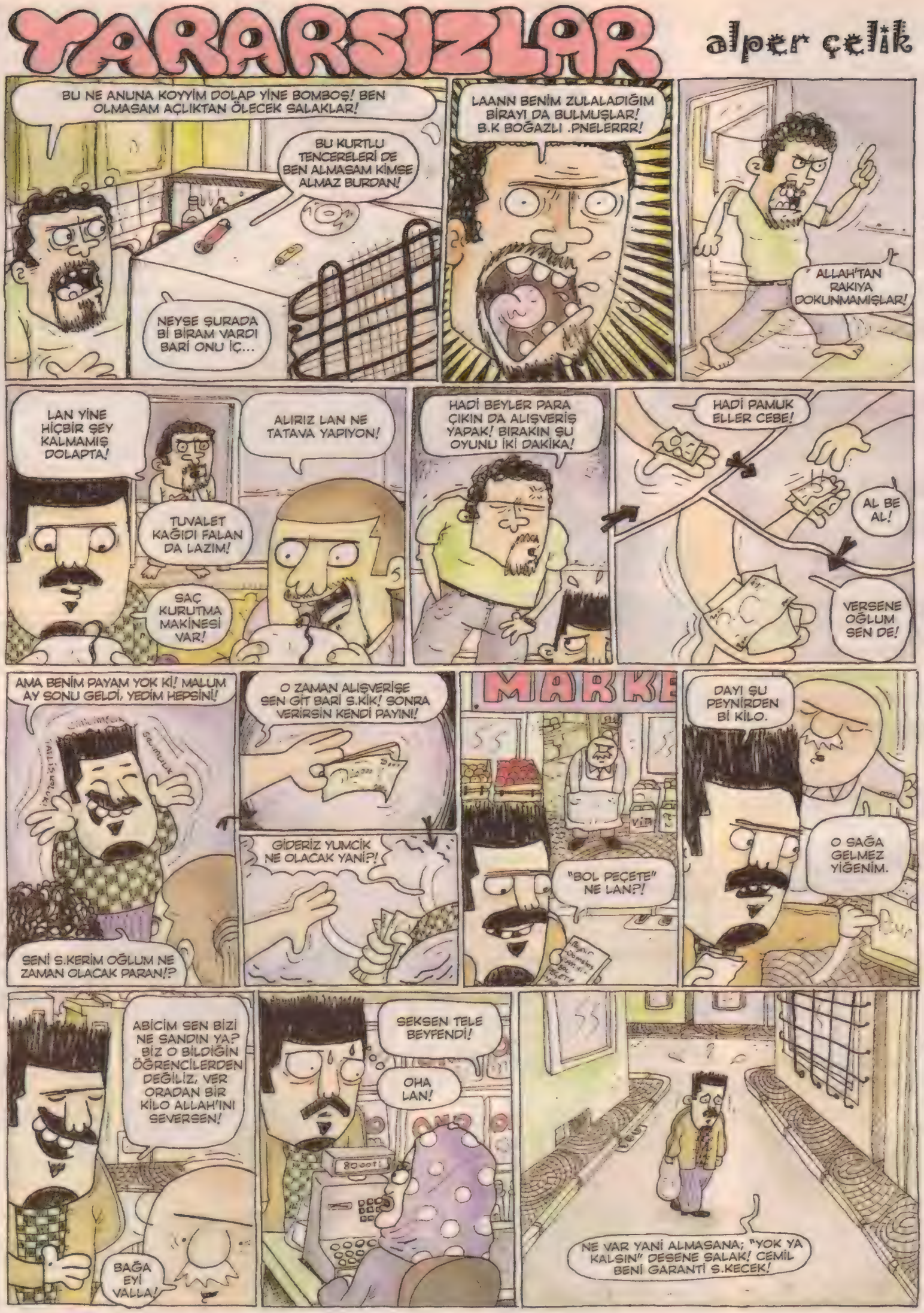

Bütün kış toplasan evden beş ya da altı kez çıkmıştım. Ömrümün dört ayında evimi dolduran küflü, rutubetli oksijeni devir daim etmişti bitik ciğerlerim. Yani ortalama bir ayıyla aynı kaderi paylaşmıştım bu sene, kış uykumu tamamlamak üzere olduğumu biliyordum ama baharın geldiğini bile Show Haber'den öğrenmiştim... Neşeli bir haberdi; çimlerin çiğinde ıslanmak islemeyen y.rrak kafalı bir aile bisiklet yoluna sermiş nevalesini arada ezildikleri düzenli spor manyağı elitistlerle kavga ediyorlardı.

Bir zaman sonra televizyonun karşısında çok fazla oturmamın verdiği suçluluk duygusu ile kalkıp sırf işsizlikten çişimi yapmak için banyoya gittim. Çorap, apış ve çiş kokan banyoda ortama yabancılaşarak çişimi yaptım. Son damlanın gri eşofmanın önünde nazlı nazlı beliren şekliyle yine sırf işsizlikten balkona çıktım. Yandaki boş arsaya yapılan ev tüm güneşimi kesmişti ama günün tam da bu saatlerinde güneş eve ve balkona doluyordu, tesadüf etmemiz tam bir tesadüftü. Yan apartmana tam da hizama taşınan öğretmen karı koca yine en çirkin giysileri ile perdelerini sonuna kadar açmış gün ışından tasarruf ediyorlardı. Arada gece tüm ışıkları kapatıp spontane seks yaparlar diye çok gözetlemiş, saatler harcamış ama bir şey elde edememiş olmaktan dolayı kendilerine kızgındım. Sürekli mutsuz bir surat ifadesi ile dolaşan kedilerinin "senden iğreniyorum" surat ifadesi bir müddet bakıştıktan sonra enseme vuran melteme yüzümü dönüp bir süre de onla yiyiştim. Nedense garip bir yaşam enerjisi ile hayata dönmüş gibi evime geri girdim. Ayaklarımın altı simsiyah olmuştu. Yanlarına basa basa banyoya gittim. Ayaklarımı yıkadıktan sonra onları sürdüğüm yüz havlum simsiyah olmuştu, o sinirle alıp çamaşır makinesine attım havluyu. Mutfağa gittim yine sırf işsizlikten dolabı açıp bir süre yarım limon, soğan ve açılmamış elma sirkesi ile bakıştım. Yarım limon elimde, banyoya geri girecekken elimdeki nimetle girmeyeyim çarpılırım diyerek bir iki kez dişlediğim limonu dolaba geri koydum. Banyoya girip BİM'den aldığım plastik kirli sepetinin kapağını açtım. Yüzüme vuran koku, sırf yıkamaktan korktuğum için yeni don ve çorap alma mottomun ne kadar doğru bir karar olduğu gerçeğini de yüzüme çarpıyordu. Nefesimi tutup katar olmuş çamaşırlarımı boşanmış arkadaşımdan ikinci el aldığım teknolojik sayılabilecek çamaşır makinesinin içine hızla tepmeye başladım. Prensip olarak açık renkli bir şeyim olmadığı için karmaşık ayrımlar yapmama gerek kalmıyordu. Yedi kilo alan çamaşır makinesi azına kadar don ve çorap dolmuştu. Eğer eşyanın canı olsa şu an kusuyor ya da bana ana bacı küfür ediyor olmalıydı. Sonra fark ettim ki; Çamaşır deterjanı kalmamıştı, aslında eşyalar dışında hiçbir şey yoktu evde.

Mehmet Ali & Akşamsefası

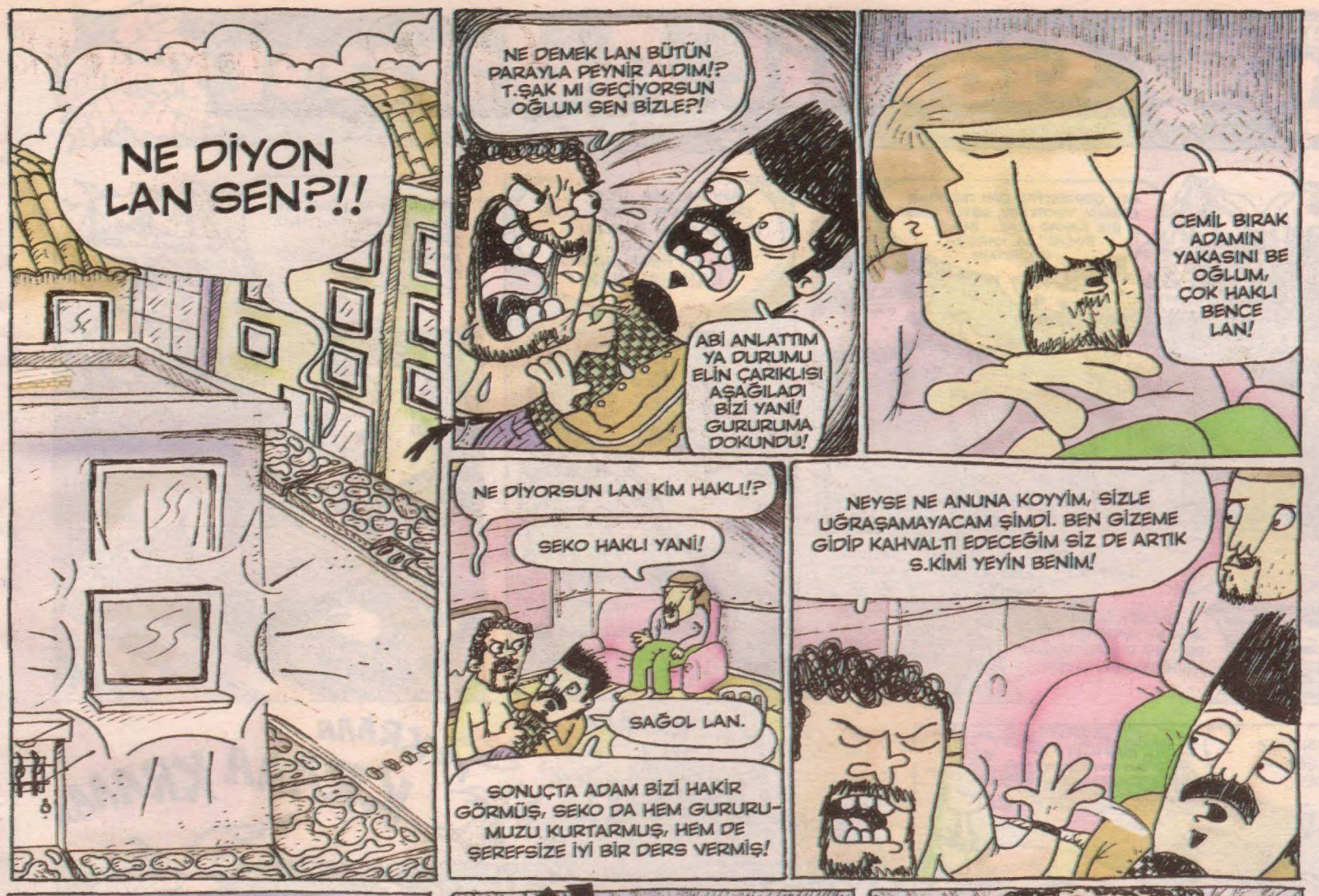

rim için, "yok" diyorum. Haddinden fazla ağır ve kolayca yırtılan poşetlerle eve yollanıyorum dakika başı molalar vererek, bu sırada g.tümden akan ter de bana adeta baharı müjdeliyor... Ne olursa olsun iliklerimde hissediyorum dört beş aydır içimde ölen yaşam enerjisini. Adeta bir aynın kış uykusundan uyanması gibi uyanıyor, kıpraşıyor ağzında yatmadan b.k yemişçesine bir tatla hem de.

Eve dönüyorum serin rutubetli, nefes kokusu vuruyor yüzüme. Poşetleri koridora fırlatıp iki dakika içinde yapmazsam gezegen patlayacakmış hissi ile bütün pencereleri açıyorum. Tatlı meltem salondan evin içine giriyor; dolapların arkalarını, koltuğun üzerini, banyonun fayanslarını yalıyor, onlara dil ata ata yatak odasının camından çıkıyor, bu böyle devir daim ediyor. Banyoya yollanıyorum, aldığım muzlardan birini ağzıma tıktığımı unutarak. Çamaşır makinesine deterjanları yerleştiriyorum ağzımdaki muzu hiç çiğnemeyerek. Biraz sonra aldıklarımı yerleştirmiş garip bir gururla tıka basa saçma sapan şeylerle doldurduğum dolabıma bakıyorum, sonra da sararan perdelerimin önündeyim; "çamaşır suyuna bassam düzelir mi" diye anne hezeyanları ile doluyken kendime geliyorum, "s.kerler perdesini halısını" diyerek erkeklik taslıyorum kendimce. İyi de ediyorum testosteronum bir birim daha artıyor, sahil diyorum sahil paklar, deniz paklar benim kıpraşan bünyemi. Sokağa çıkmam üç dakika mı alıyor, saçımı jöleliyorum çünkü.

Sahilde gazete kâğıdına sardığım ekstra alkollü biramı yudumlayarak patenci kızlara bakıyorum, mangalcı ailelerin sucuk kokan dumanları içinde lan diyorum hoş geldin bahar, hoş geldin yavrum. Bir ayının kış uykusundan kalkması tamamlanıyor böylece de.

otomatikalper@hotmail.com

Normalde tüm siparişlerimi telefonla bakkalın koca kafalı çırağına verir, çöplerimi bir lirayla birlikte de ona kitlerim. Diğer tüm fatura, yemek, işim gücüm ise en kolayı, her şeyi internet sayesinde halledebiliyorum artık. Fakat olayın dışarıdan söylemelik bir hali kalmamıştı, ortam çirkinleşmişti bizzat bedenen müdahale etmem lazım gelmekteydi artık. Markete gitmeye karar vermemle evden çıkmam arasında iki dakika vardı. İkinci kattaki evimden dışarıya çıkana kadar saçımı söyle bir düzeltip gözümdeki sert çapağı aldım. Sokak bahar kokuyordu gerçekten de, Baldırlar ve buruşuk dirsekler görüyordum, havalar iyice ısınmış olmalıydı. Markete gidene kadar alacaklarımı aklımdan geçirmeye başladım. Böyle zamanlarda alacaklarımı sayıyorum, aldıktan sonra bu sayı örtüşmüyorsa eksik bir şeylerin olduğunu anlayıp neyi unuttuğumu anlamaya çalışıyorum gerçekten çok zor bir hayatım var. Kasadaki kasiyer kız pek suratsız bir ifade ile "yarrakko kartınız var mı" diyor % 005 indi-

Mehmet Ali & Akşamsefası

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

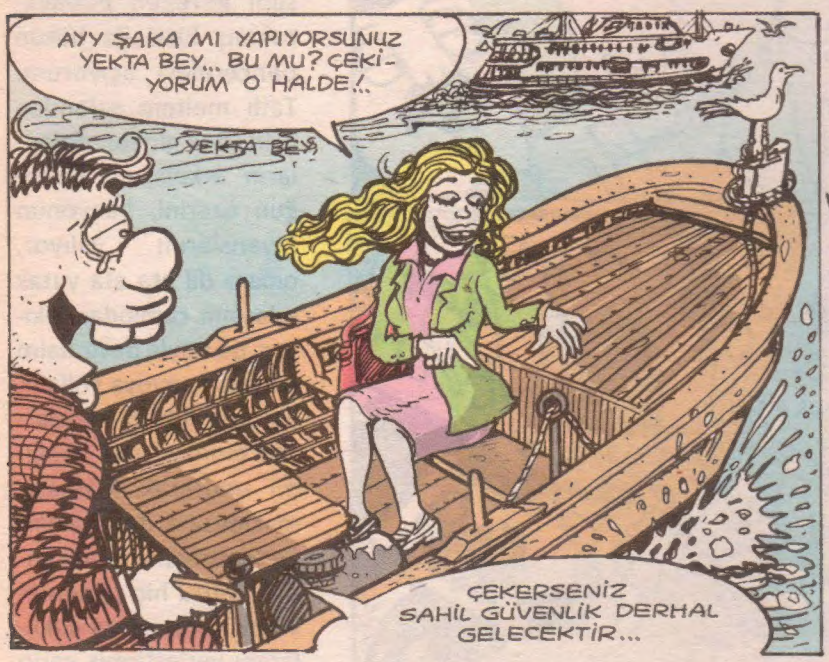

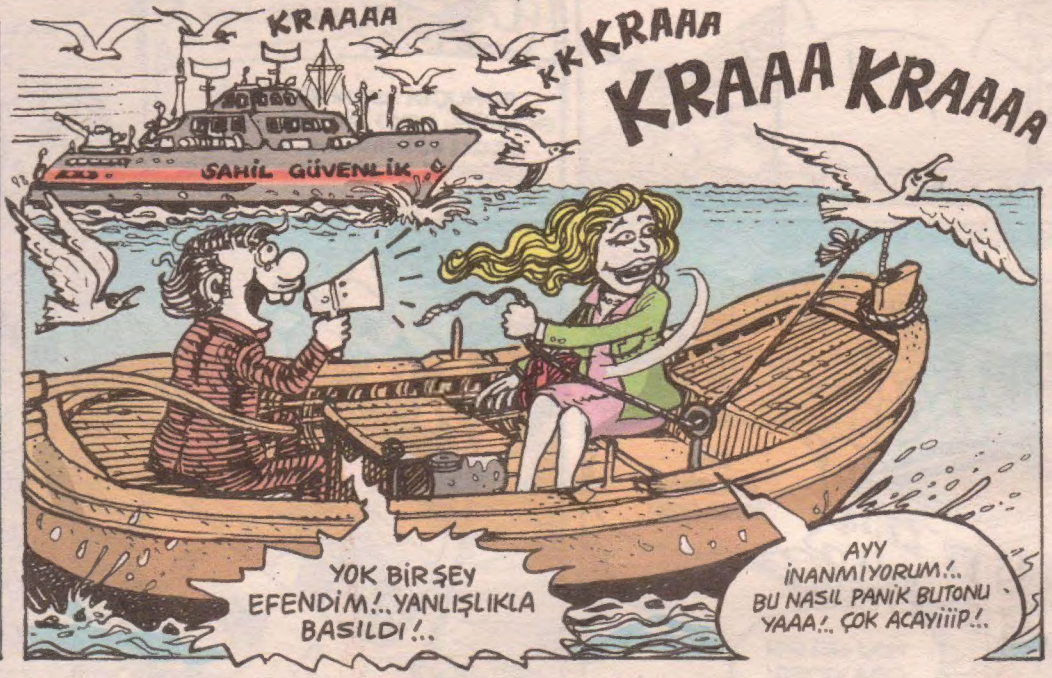

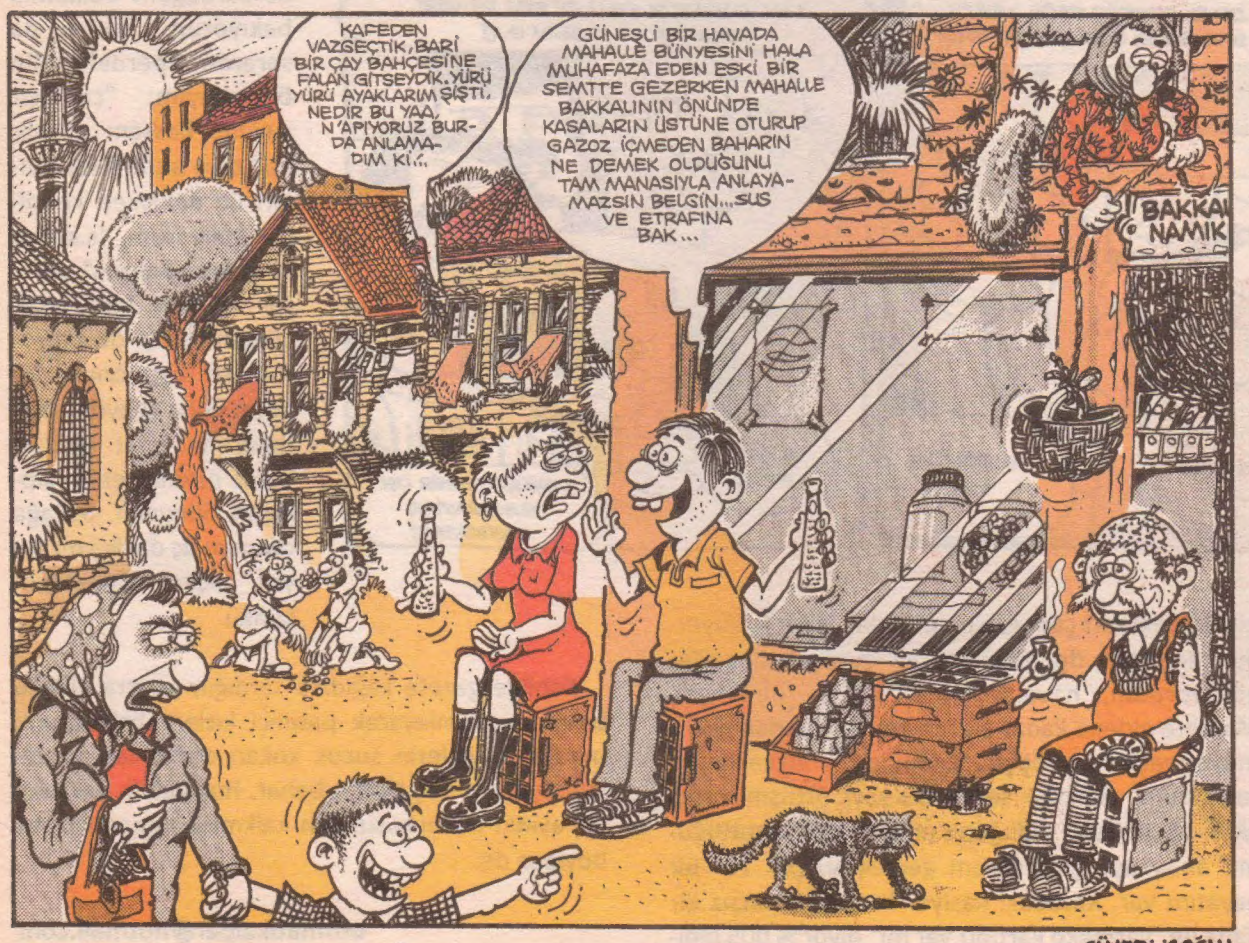

Mehmet Ali & Akşamsefası

GÜNERİ İÇOĞLU

GÜNERİ İÇOĞLU

Bayan Yanı Test
Hangi çizgi kahramansın?
Mayıs sayısında

Bayan Yanı Mayıs sayısı tüm satış noktalarında

LeMan L-Manyak & Bayan Yanı'nı artık dijital olarak da okuyabilirsiniz

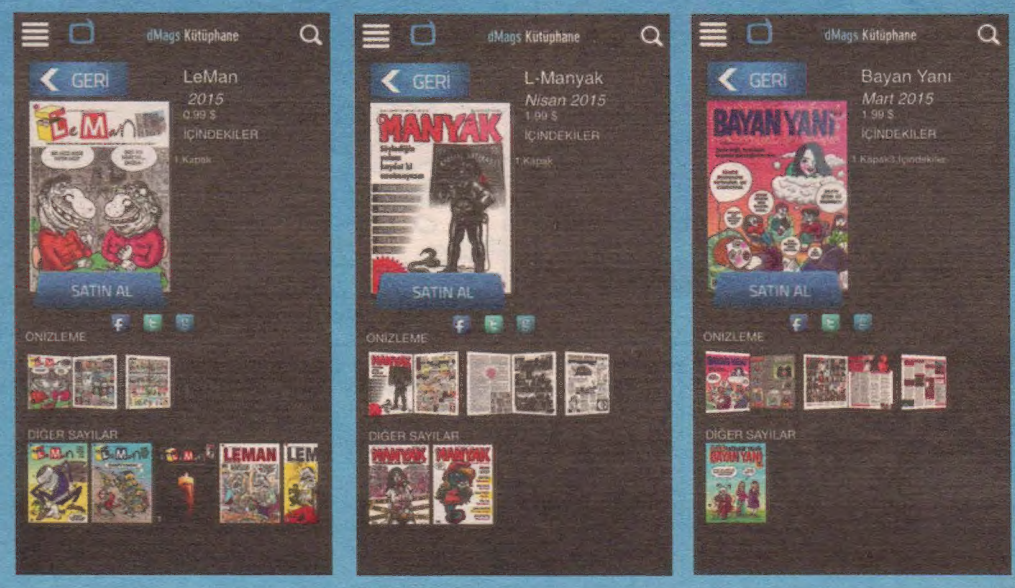

HARAKİRİ Fi'de çok yakında tüm eski sayıları ile birlikte

Available on the App Store

www.dMags.net

dMags'de

Çok yakında Google play

Mehmet Ali & Akşamsefası

BİR TÜRLÜ GELMEYEN BAHAR

Behiç Pek

DÜNYANIN DÖRT BİR YANINDA DOĞAL AFETLER YAŞANIYOR. ÇİN VE PAKİSTAN'DA SELLER, ABD'DE KALKMAK BİLMEYEN KAR, HAYATI FELCE UĞRATIYOR...

HABER

CANINA OKUDULAR GÜZELİM DÜNYANIN.

ŞURAYA BAK, NEREDEYSE YAZ GELECEK, HALÂ KARLAR YAĞIYOR...

İKLİMLER BİRBİRİNE KARIŞTI. ESKİDEN YAZ YAZ GİBİ, KIŞ DA KIŞ GİBİ OLURDU.

AĞAÇLAR DA KURUYOR BİR BİR.

HADİ BEN ÇIKIYORUM!

AKŞAM GELİRKEN ARA..MARKETTEN BİR ŞEYLER İSTERİM BELKİ...

BOVV!

AMAN! BU NASIL BAHAR YAHU?

İKİ SAAT SONRA:..

ARKADAŞLAR NERDE CEMİL? KİMSE GELMEDİ Mİ BUGÜN?

GELDİLER DE ERKENDEN KAÇTILAR ABİ... HABERLERİ DİNLEMEDİN Mİ?

YOO! NOOLMUŞ?

MARMARA DENİZİNE DEV BİR CİSİM DÜŞMÜŞ. EVLERİNİZDEN ÇIKMAYIN DİYORLAR!

BROM! zangır! zangır!

ABOVV! NOOLUYO?

ANACIĞIM! YÜZ TONLUK BUZLAR DÜŞÜYOR!..

CLVVV!

GÜM!...

TELEVİZYONU AÇ CEMİL! NELER OLUYOR ANLAYALIM.

ELEKTRİK KESİK ABİ... RADYO VAR BENDE...

YETKİLİLER, İNANILMAZ OLAYLARIN SEBEBİNİN DE İNANILMAZ OLDUĞUNU, BU YIL BAHARIN, DOLAYISIYLE YAZIN GELMEYEBİLECEĞİNİ VURGULUYORLAR!

Çok uzaklarda bir yerde...

MALLAR ÖZEL KASALAR İÇİNDE GELDİ PATRON!

GÜZEL... HEMEN DÖŞEYİN!

KASALARI AÇANLARIN ÇOK DİKKATLİ OLMALARI GEREKİYOR... EN KÜÇÜK BİR HATA FACİAYA NEDEN OLABİLİR...

Ağustos!

BU YIL HAVAYA, TOPRAĞA VE SUYA DÜŞMESİ GEREKİRKEN DÜŞMEYEN ÜÇ CEMRENİN, ABD'Lİ ÜNLÜ BİR SANAYİCİ TARAFINDAN ÇALINARAK OTELLER, REZİDANSLAR ZİNCİRİNDE VE ÖZEL HAVUZLARDA ISI KAYNAĞI OLARAK KULLANILDIĞI İDDİA EDİLDİ.:..

TV

GÖZALTINA ALINAN SANAYİCİ, İDDİALARIN SOYUT VE AKIL DIŞI OLDUĞUNU SAVUNDU!

BEN İNANIRIM ARKADAŞ! OZON TABAKASININ DELİNMESİ, BUZULLARIN ERİMESİ DE AKIL DIŞI ONA BAKARSAN.

SON

Mehmet Ali & Akşamsefası